

Šentjurske NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XII, št. 10

11. oktober 2005

cena: 300 sit

**ODSLEJ Z VAMI
VSAKIH
14 DNI!**

OBČINSKI SVET:

Se občina zadolžuje?

REFERENDUM:

Šentjur spet v ekstremu

INTERVJUJA:

Nevenka Cmok in
Robert Gajšek

RELI STARODOBNIKOV:

S ficotom po šentjurskih
cestah

**Občinski praznik
v telovadnici v Loki**

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

Gostišče in prenočišča
☆☆☆
" Bohorč "

DOMAČA KUHNJA, MALICE, PIZZE,
KOSILA, A LA CARTE, CATERING
VSE ZA PRIJETNA DRUŽENJA

Tel.: ++386 (0)3 746 14 30,
Mobile: ++386 (0)41 666 726

Bohorč Marjan s.p.,
Dušana Kvedra 44, 3030 Šentjur pri Celju.

Klara Koželj, s.p.
C. Valentina Orožna 8c, Šentjur

Vodenje poslovnih
knjig za d.o.o. in sp

Davčno svetovanje

tel.: 749 31 40
gsm: 040 650 111

AKVONIJ
Frane Zupane, s.p., AKVONIJ
C. Kozjanskega odreda 18,
Šentjur, tel.: 03/ 749 16 00

TRGOVINA ZA RAZVAJANJE OBČUTKOV

**VAM ŽELI
LEP DAN!**

Aranziranje daril!

hotel Zonta
Zonta Marjeta s.p., Gaj 44, Celje

Okusna nedeljska kosila
Kavarna-novice ob kavi

**Martinovanje
12. novembra**

Tel.: 03 746 12 50

VERBIS TRGOVINA IN STORITVE
Slavko Verbič s.p.
e-mail: verbis@siol.net www.verbis-sp.si
Tel.: 03 5741 222 Fax: 03 5741 111

DELOVNI ČAS:
ODPRTO
OD 6.00 DO 18.00
URE

BREZPLAČNA DOSTAVA KUPljenEGA BLAGA
GOTOVINSKI POPUSTI

OGREVANJE Z OBNOVLJIVO ENERGIJO MOŽNOST PRIDOBITVE SUBVENCIJE

VAILANT VV24H POLOG 24kW
28.440 SIT
(12 x 18.399)

KOTEL NA BIOMASO OZLAN 25
370.500 SIT
(za gotovino)

Buderus
sime
VIADRUS
Vailant

OGREVANJE IN PRIPRAVE TOPLE VODE
(KONDENZACIJSKA PEČ PRIHRANEK DO 35%)
VAILANTVWV INT 245/2C 24kW
450.000 SIT
ZA GOTOVINO

PEČI NA TRDA GORIVA VIADRUS
VIADRUS VHU od 20 do 32kW
POLOG 15.404 SIT
(12 x 10.031 SIT)

GORILNIK THERMOMATIC-DANFOS
POLOG 8.079 SIT
(12 x 5.328 SIT)

PLINSKI GORILNIK RIELLO
POLOG 13.931 SIT
(12 x 9.085 SIT)

FER CGN 31.4kW
POLOG 26.186 SIT
(12 x 16.952)

BOJLER KODSAN DS 200L
POLOG 12.322 SIT
(12 x 8.052 SIT)

VAKUMSKI SOLARNI SISTEM
Vailant

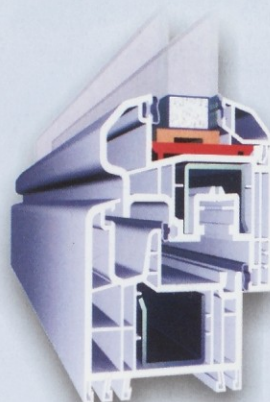
VODOVODNE INSTALACIJE - OGREVANJE - HLAJENJE

STOPAR

pvc okna in vrata
ŠTORE, tel. 03/ 780 55 80

Winkhaus Technik

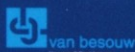

*Imamo kar iščete,
naredimo kakor želite !*

www.stoparlbdesign.si

HANI d.o.o.

Trgovska družba
Handelsgesellschaft
Trade Company
Ditta Commerciale

Ljubljanska cesta 31, 3230 Šentjur
Tel.: +386 (0)3 746 6000, 746 6011
Telefax: +386 (0)3 746 6020
Gsm: 041 624 778, 041 683 533

- polimerbitumenski hidroizolacijski trakovi za vse vrste hidroizolacij
- PVC folija za hidroizolacijo ravnih streh
- sekundarne kritine, parodifuzna folija in drenažno zaščitna folija Drenatek
- PP filci za zemeljska dela in ločilne sloje
- jeklena in polipropilenska vlakna za armiranje betonskih plošč in estrihov
- dodatki za pripravo betona in industrijskih podov (kvarz, korund itd)
- sidra in podložke za pritrdjevanje strešnih sestavov

**POMOČ
IN SVETOVANJE
PRI PROJEKTIRANJU
IN IZVEDBI**

I-net: <http://www.hani.si>
E-mail: hani@hani.si

Štirinajstdnevnik

Pravzaprav niti ne bi imelo smisla pretirano razpravljati o »novih« Šentjurskih novicah, a vendarle gre za pomemben preobrat v zgodovini najstarejšega šentjurskega časopisa. Trajalo je skorajda 13 let, a se je vendarle zgodilo; Šentjurske novice so od danes naprej štirinajstdnevnik, z novim uredniškim vodstvom in pristopom. To nedvomno pomeni spremembe, ene bolj, druge manj opazne. Nekaj jih je že mogoče zaznati, zagotovo se bodo v bližnji prihodnosti zgodile še nadaljnje.

Sam sem se odločil sprejeti ponujeni izziv. Priznam, da se v vlogi lokalnega medijskega »guruja« vidim le začasno, kar po svoje pomeni celo prednost in neobremenjenost. Verjamem, da imajo Šentjurske novice svoje mesto v občini, kakršnekolik negativne predznake že vzbujajo pri nepoklicanih in poklicanih. Predvsem slednji, bralci torej, so tisti, katerih glas je nujno vzeti na znanje. Nedvomno jim bomo skušali konstruktivno prisluhniti. Pritiskov politikov, podjetnikov in drugih subjektov z »močjo« se v ŠN že od začetka uspešno izogibamo.

Dejstvo je, da so lokalna, regijska, da ne omenjamo nacionalne medijske scene, že krepko zasičene. In marsikdo bo porekel, da se Šentjurske novice spuščajo v naprej izgubljeno bitko. Morda, a sam sem prepričan, da vendarle ponujamo koncept in pristop, ki mu ga kar daleč naokrog, vsaj na lokalnem prizorišču, ni para. Morda res mnogi o nas zaradi neposrednosti in jasno zapisanih stališč nimajo najboljšega mnenja, nikakor pa nam ne morejo očitati, da pišemo po naročilu. Ali da se namenoma ne dotikamo določenih tematik. Ja, prav zato so Šentjurskim novicam velikokrat zaprta vrata do kakšnega oglaševalca, da ne omenjamo, da si je občinska politika za svoje piar variacije znova izbrala mnogo bolj pragmatične medije in novinarje. Poslovneže, pravzaprav.

A objokavanje v tej smeri ni smiselno. Jasno je, da kapital in politika diktirata vse več družbenih vidikov in odnosov, žal tudi medijskih. Naštevati lahko začnemo pri aktualnem zakonu o RTV, menjavanju urednika Dela, brez težav bi se lahko ustavili v Celju, konec koncev tudi v Šentjurju. Nedvomno so Šentjurske novice v dandanašnjem medijskem prostoru svojevrsten fenomen, na nek način alternativa. Skupek morda res vse prej kot

konformističnih, a zagotovo neodvisnih avtorjev. Da, morda smo kdaj subjektivni in nepotrebno provokativni, a naša stališča niso pod vplivom kakšne pivovarne, gradbenega podjetja ali, če hočete, župana. Verjamem, da v končni fazi bralci to znajo ceniti.

In kakšne bodo Šentjurske novice kot štirinajstdnevnik? Našega osnovnega koncepta nikakor ne mislimo zavreči; vsekakor bomo še naprej kritični, predvsem do politike in politikov, nikakor si niti ne mislimo zatiskati oči pred nepravilnostmi tako in drugače. Zavedam se, da so Šentjurske novice kdaj pa kdaj od kritičnosti zašle tudi v brezmejno kritiziranje, čemur se bom v svojem urednikovanju nedvomno izogibal.

Bo pa štirinajstdnevnik prinesel ŠN tudi aktualnost, ki je doslej razumljivo šepala. Pokrili bomo lahko številne manjše dogodke, prireditve in aktivnosti različnih društev. Zagovarjam usmeritev novinarskega pokrivanja njihovih aktivnosti, saj (lokalni) časopis ni bilten, v katerega bi si slavošpeve pisali organizatorji sami. Verjamem, da nam bo uspelo vzpostaviti mrežo dopisnikov, ki bodo znali kritično opazovati dogajanje okoli sebe. Mislim, da smo na dobri poti. Hkrati si želimo veliko kakovostnih prispevkov, komentarjev in reportaž. Tudi tukaj sem optimist, saj imajo ŠN nevdomno dobre in zveste sodelavce.

Pri prenovi časopisa imamo v mislih tudi kritike o njegovi slabi berljivosti. Nekateri oblikovalci celo menijo, da gre pri ustvarjanju tiskanih medijev pravzaprav za časoris in ne časopis. Obljubljamo, da se bomo tudi v tem segmentu skušali izboljšati. Ne morem niti mimo interneta, ki je zdaj že zares naš vsakodnevni spremljevalec. Šentjurske novice so se povezale s portalom sentjur.info, kjer boste lahko spremljali dnevno izdajo našega časopisa, kakor tudi izbor najbolj aktualnih prispevkov tekoče številke.

Skratka, Šentjurske novice so na prelomnici, od koder sta mogoči le dve poti; vzpon ali padec. Verjamem, da vas bomo prepričali in da nam boste bralci dali priložnost!

Luka Hvalc

Nedvomno so Šentjurske novice v dandanašnjem medijskem prostoru svojevrsten fenomen, na nek način alternativa. Skupek morda res vse prej kot konformističnih, a zagotovo neodvisnih avtorjev. Da, morda smo kdaj subjektivni in nepotrebno provokativni, a naša stališča niso pod vplivom kakšne pivovarne, gradbenega podjetja ali, če hočete, župana.

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice d.o.o.,

Dušana Kvedra 11, Šentjur

Glavni in odgovorni urednik:

Luka Hvalc

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 031 635 293

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

06000-0105036264

Naklada:

1000 kom

Naslednja številka:

25.10.2005

Časopis je vpisan v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje, pod zaporedno številko 1056

Z OTVORITVE CESTE DOLGA GORA – SLADKA GORA

Letošnja največja občinska investicija

Slovesno otvoritev, ki se je zgodila v soboto, 8. oktobra, so zaznamovali odlični govorniki, domač kulturni program, navzočnost le kakšnih 30 domačinov in skoraj enakega števila gostov z Občine, KS in CMC ter bogata pogostitev ob dobri domači glasbi mladih Šmarskih muzikantov.

Kot je povedal prvi govornik predsednik vaške skupnosti Alojz Firant, je obnova 2100 metrov lokalne ceste (zgrajena je bila pred 22 leti) občino stala 87 milijonov. Napovedana je bila že pred volitvami leta 2002, župan Tisel pa si je na ta račun prislužil govornikovo že nekoliko prilizovalsko pohvalo. Sicer pa Firant ni skopalil tudi pri pohvali izvajalcev

občinske zasluge. Tudi ni pozabil omeniti, da v Dolgi gori ni bilo primerov »požrešnosti in nenasitnosti, teh najgrših človeških lastnosti«, s čimer je verjetno namignil na težave v Dolah. V kulturnem programu, ki ga je vzorno vodil eden od mlajših Firerjev, je prej povprečno kot odlično prepevala Firerjeva pevka skupina, najmlajši

iz CMC, ki so se menda izkazali kot izjemni gradbinci, zlasti je hvalil Vojkota in Tonija, s katerima so se Dolgogorci očitno v treh mesecih sodelovanja že kar pobratili. Predsednik KS Ponikva Vrečko je pohvalil zlasti njihovo kooperativnost in zavzetost za skupne projekte, župan Tisel pa je v svoji odlični retoriki še lepše povedal vse že povedano ter seveda dodal številne pretekle in prihodnje

dolgogorski folkloristi pa so publiko do solz raznežili s svojo otroško-nerodno preprostostjo. Z odjokom, pecivom in vinom bogato obložene mize so, kot vse kaže, večinoma ostale obložene, kajti veselice, ki si jo je obetal dolgogorski spiritus movens Franc Arzenak, ni hotelo biti. Kot da se Dolgogorci pravzaprav sploh niso kaj prida razveselili te svoje nove pridobitve. FK

NOVA POLITIČNA TEKMA

Kdo bo glavni v JKP?

Pisno vprašanje, ki ga je medijem posredoval svetnik SMS Marko Diaci glede imenovanja članov nadzornega odbora v šentjurskem Javnem komunalnem podjetju, je sprožilo serijo ugibanj. Gre za strankarsko osvajanje občinskega imetja oziroma se je tudi tam razplamtela tekma med LDS in SDS, med koalicijskima podžupanoma Artnakom in Koržetom?

Kaj moti Diacija?

Diaciju se zdi zelo sumljivo, da je brez vednosti občinskega sveta prišlo tako do sprememb statuta JKP kot tudi imenovanja nadzornega odbora. Še bolj mu je šlo v nos, da bosta nadzorni odbor obvladovala občinski svetnik Jaklič, ki je Artnakov človek, ter Rezar, ki naj bi bil podaljšana roka podžupana Koržeta, v njem pa ni bilo prostora za predstavnika opozicije. Med vrsticami se je dalo prebrati, da gre bodisi za obvladovanje določenih proračunskih postavk, kot je na primer že nekaj časa aktualna postavka za zimsko vzdrževanje cest, prikrit boj za ključno vlogo v podjetju, morebiti pa tudi za rušenje direktorja Gorjupa. Ta zadnja možnost naj bi bila kar aktualna, saj se Gorjup menda vse bolj distancira od »štrikanja« občanarjev z investicijskimi posli. Kar naj bi bilo že bolj pravilo kot izjema, odkar zadeve obvladujeta župan Tisel in občinska gradbenica Erika Kosi.

Občinarji pa nič

Pravno in formalno korekten odgovor direktorja občinske uprave Palčnika seveda ni razjasnil nobene od zastavljenih dilem. Palčnik je kot običajno Diaciju na dolgo in široko odgovoril, da »afere JKP« ni, da tudi ni nobenega ozadja in gre izključno le za zakonite postopke, ki bodo omogočali večjo preglednost poslovanja JKP.

Obnovljeno zavetišče na Resevni

Po 51 letih so v sodelovanju šentjurskega planinskega društva in »borze prijateljev« otvorili novo planinsko zavetišče na Resevni. Staro zavetišče so odprli leta 1954 na pobudo Ane Klima, Vojka Oseta in Ivana Voge, njihovi planinski nasledniki pa so se odločili popolnoma obnoviti dotrajano hiško na poti proti Domu na Resevni. V svečanosti, na kateri je bilo okrog 200 planincev, sta sodelovala tudi župan Tisel in župnik Čonč.

Vseslovenski Jenki

V noči iz prve oktobrske nedelje na ponedeljek je bil v okviru skupnega nočnega programa slovenskih lokalnih in regionalnih radijskih postaj gost oddaje

Ni vsebinskih razlogov za spremembo statuta JKP

Dejstvo je, da je občina 63-odstotni lastnik JKP in ima v rokah vse ključne vzvode upravljanja tega javnega podjetja. Župan lahko kdajkoli na skupščini sesuje na primer direktorja in ima seveda tudi pravico imenovati večino članov nadzornega odbora. Toda postavlja se logično vprašanje, zakaj bi to storil, če ima vso oblast že tako ali tako v svojih rokah. Resnici na ljubo je treba priznati, da res ni videti pravega razloga za kompliciranje s spremembo statuta, imenovanjem nekakšnega posredniškega telesa med njim in podjetjem. In ne nazadnje so tu tudi stroški, sejnine za NO in še kaj. Zakaj bi torej župan potreboval NO?

Artnakova varianta

Ker je nesporno, da je sprememba statuta in ustanovitev NO zamisel podžupana Artnaka, je treba pri njem iskati strateške interese oziroma interese LDS. Kot je slišati, bi rad na JKP slej ko prej videl »svoje« občinskega svetnika Jakliča, ki v občinskem svetu že dalj časa kaže pretežno »hudobna« zanimanja za dogajanje v JKP. Ker obstaja nekaj znamenj, da župan Tisel ni najbolj vnet za takšne Artnakove manevre, naj bi se Artnak odločil za vdor na županov teritorij po obvoznici preko nadzornega odbora. S te pozicije bi Jaklič morebiti lahko načel Gorjupovo kredibilnost ter ga ob ugodni priložnosti kljub županovemu načelnemu nesoglasju tudi zrušil. NO in Jaklič v njem sta edina možnost, da LDS vsaj nekoliko omeji županove

pristojnosti v JKP.

Korže v akciji

Koržetove vloge v tem položaju ni težko opaziti. Seveda je zelo hitro dešifriral Artnakove namene in ker je z njim skoraj že v kroničnem prikritem rivalstvu pri osvajanju občinske oblasti, je takoj pristavil svoj lonček v obliki svojega kandidata za NO. Predsednik KO SDS Blagovna ing. Rezar je tako postal tretji član nadzornega odbora JKP, pa ne le član temveč celo predsednik. Kar niti ni bilo pretežko, kajti Jaklič že od prej v JKP ni bil ravno priljubljen, in tretjega člana, ki prihaja iz vrst zaposlenih, ni bilo težko pridobiti za ta protiudar. Tako se je ustvarilo novo ravnotežje, tokrat na škodo LDS in Artnaka. Pričakovati je, da se bo sedaj zadeva zelo hitro umirila, ker takšen izid odgovarja tudi županu Tislu. Nekoliko zamajen Gorjupov direktorski stolček mu posredno daje dovolj proste roke pri občinskih komunalnih in cestnih poslih.

Diacijeva računica

Seveda so poznavalci kmalu odkrili tudi Diacijevu računico. Znano je, da se je Diaci zaposlil v Cestnem podjetju Maribor, ki je v večinski lasti Drameljčana Janeza Škoberneta in ta naveza naj bi tudi imela določene aspiracije tako do JKP kot tudi do šentjurske občinske cestarije. Ta varianta se zdi še najbolj utopična, bolj verjetno je, da je Diaci opazil nedoslednosti okrog prerivanja ob JKP ter jih enostavno poskuša izkoristiti za opozicijski napad na občinsko garnituro. FK

Lahko bi bilo res

Kdo ga še nima?

V zadnjem mesecu dni so po občini podelili več kot 100 različnih priznanj. Najbolj so bili radodarni v gasilski zvezi, dosti niso zaostajali niti ribiči, svoje sta dodala še občina in mestna KS. Ob takem ritmu bo že čez nekaj let nastopil problem, kje najti koga brez.

Zahvala

Milan Kučan se hvaležno zahvaljuje mestu Šentjur: njegov vnuk Štrukeljček takoj zaspi, ko mu začne prebirati šentjursko Monografijo.

Opravičilo

Gasilci se iskreno opravičujejo podžupanu Koržetu in SDS za neljubi incident s priznanjem. Bivši komunist Cveto, ki je njegovo priznanje nacionaliziral, naj ga kar obdrži. Za vsak slučaj, kajti nikoli se ne ve, kako bo po naslednjih volitvah.

Slab prerok

Podoživljanje razglasitve mesta je pokazalo, da je nekdanji predsednik občinske skupščine Kovač zelo slab prerok: že pred 15 leti je napovedal širjenje »nasilja« po Šentjurju, a je to ostalo strogo omejeno na v občinski zgradbi ustvarjene mehke variante.

Ni res, da je res

Seveda ni res, da je Občina

že drugič v zgodovini konkurenčnega Šentjurčana segla v svojo malho in podprla njegovo reklamno naročniško akcijo. Župan je v okviru svojih proračunskih pristojnosti le poskrbel za pravilno informiranje občanov.

»Paridolska uvala«

Paridolci so lisjaki: svoje telesne vodovodarske in cestne potrebe bi zadovoljevali v šentjurski občini, dušne pa v sovražni dobijanski. Arbitraže ne bo, ker je šentjurski Jernej daljnovidno preprečil nastanek sporne cestne komunikacije.

Ljudska univerza je ena sama ljubezen

Tako kot župan Tisel vdano sledi svojim pristnim izbruhom ljubezni do rodne Planine, je tudi podžupan Korže pred Bogom in ljudmi postoril nekaj hvalevrednega za kri svoje krvi. Da le Stoparčin Frecko ne bi posegel v to harmonično idiliko!

Andersen v Loki

Naš župan je dal v koš tudi slavnega pravljničarja. Na občinski slovesnosti v Loki je tako spretno povezal svoj nagovor z Artičekovo zgodbo iz grofije Žusemske, da še zdaj ni nikomur jasno, kje se konča pravljica in kje se začne občinska politika.

Alpoška proizvodnja v Bosno

Po informacijah, ki jih je pred kratkim v javnost posredovalo največje šentjursko proizvodno podjetje Alpos, bodo v tem mesecu preselili del proizvodnje kovinskega pohištva v Prnjavor v Bosni in Hercegovini, kjer so zgradili proizvodno-skladišni objekt. Tjakaj bodo selili proizvodnjo kovinskega pohištva nižjega in srednjega cenovnega razreda, razlogi pa so predvsem ekonomske narave. Petindvajseterico alpoških delavcev, ki so delovali na tem programu na šentjurski lokaciji, bodo po zagotovilih vodstva podjetja prerazporedili na druga delovna mesta.

Silvo na poštarskem tronu

Po nekaj mesecih je zaključena akcija »Naj pismonoše 2005«, ki jo je

izvajala celjska regionalna medijska hiša NT&RC. Prav v zadnjem tednu je po pričakovanjih prišlo do poplave glasovnic. Tako je naj pismonoša po izboru bralcev Novega tednika postal Silvo Šeško, ki raznaša pošto v Gorici pri Slivnici. V zadnjem tednu je prejel preko 800 glasov in za dobri poldrugi stot prehitel konkurenta iz Nove Cerkve, ki mu je prejšnji teden bežal za 330 glasov. Iz sedmega je na peto mesto skočil kalobški poštar Damjan Rabuza, deveto mesto pa je obdržal Slavko Kršlin iz Loke. Zaključna prireditve bo po zaslugi številnih Slivničanov prav v kulturnem domu v Gorici, 20. oktobra. Ne dvomimo, da je bila naša konkurenca prejšnji teden dobesedno razgrabljena.

planinski kantavtor Janko Narat – Jenki.

K sosedom po športni zgled

Na rojstni dan šentjurske občine in samega mesta Šentjur je v sosednjem Šmarju drugič potekal pravi športni praznik oz. mednarodni mali maraton Rokov tek, katerega trasa do končnega cilja v Podčetrtku za nekaj minut prečka tudi državno mejo. Organizatorji so uspeli privabiti preko 500 udeležencev, med drugimi tudi Erwana Fouereja, častni pokrovitelj prireditve pa je bil predsednik države Drnovšek.

Uspešni šentjurski zaščitniki

Predpreteklo nedeljo so se v središču Slovenskih Konjic na regijskem preverjanju usposobljenosti pomerile ekipe Civilne zaščite in Rdečega križa.

Na dobro obiskani prireditvi so bili na visokem tretjem mestu člani ekipe abrahamske Gasilske zveze Šentjur.

Le ena gazela

Revija Gazela, ki od lanskega leta spremlja najhitreje rastočo slovenska podjetja, je pred kratkim objavila rezultate za leto 2004. Med 100 gazelami savinjsko-zasavske regije se je znašlo le eno šentjursko podjetje. Na 47. mestu tako najdemo podjetje Komitent – PK d.o.o. s Ceste Leona Dobrotinška, ki je imelo med leti 1998 in 2003 indeks prodaje 336. Čisti prihodki od prodaje so v podjetju z dvema zaposlenima predlani znašali 223 milijonov tolarjev, dodana vrednost pa je znašala 22 mio. V slovenskem merilu se na lestvici najboljših 500 podjetje nahaja na 426.

mestu. Lansko merjenje je podjetje uvrščalo na 39. mesto v regiji, na 75. pa se je nahajalo še eno šentjursko podjetje – AMS Meding.

V slavo Kozjanskemu odredu

Med množico poznoseptembrskih shodov v Gorici pri Slivnici so se pod okriljem Območnega združenja Zveze borcev Šentjur srečali borci in aktivisti ter bližnji in ostali simpatizerji Kozjanskega odreda, ki je bil ustanovljen 27. aprila 1944. Srečanja se je udeležilo preko 200 udeležencev, ki so se jim pridružili tudi veterani vojne za samostojno Slovenijo, glavna govornica pa sta bila vodja šentjurskih borcev Anton Rijavec in predstavnik centrale Tone Poljšak.

Ali Občina zadolžuje bodoče rodove?

Po skoraj treh mesecih poletnih počitnic so občinski svetniki na septembrski seji dobesečno eksplodirali. Mislim predvsem na opozicijske svetnike, kajti koalicijski v razprave praktično ne posegajo. Največ težkih besed je padlo okrog 154 milijonov SIT novega zadolževanja Občine.

Kdo natolcuje okrog potvarjanja zapisnika?

Že kar na začetku je zelo ostro zastavil svojo besedo Janez Čokl (SLS), ker ga je razjezilo pisanje v Šentjurčanu o težavah z zapisnikom z zadnje seje OS. Kljub temu, da je pristojna komisija nesporno ugotovila, da sporni sklep v zapisniku ni bil ustrezno zapisan, si je občinska uprava dovolila nekorektno izjavo, da »odločno zavrača zlonamerna natolcevanja glede potvarjanja zapisnika«. Čokl je poudaril, da je zgrožen nad sprevrženostjo občinske uprave, ki očitno ne ve, kakšna je uradna občinska hierarhična lestvica. Občinska uprava se obnaša, kot da je ona prva, župana umešča nekam vmes, občinski svet pa je nekje na koncu.

Kos "zdesetkal" šentjursko LDS

Po odstopu Anite Koleča zaradi Kosove antikorupcijske čistke je svetniško mesto

Dušanka Pešak - nova in edina občinska svetnica

pripadlo naslednjemu kandidatu z liste LDS, toda tej časti so se kar po vrsti odpovedali štirje upravičenci (Anton Selič, Stanislav Stojan, Janez Jenšterle in Peter Puser), večinoma iz enakih »antikorupcijskih« razlogov, to je zaradi poslovnih povezav z Občino. Tako je nova občinska svetnica postala Dušanka Pešak s Pešnice, ki je bila uvrščena šele tam nekje proti koncu eldesove kandidacijske liste, kjer so navadno parkirani vodonosci.

Komunalno inšpekcijo bomo imeli v Vojniku

Od 1. januarja 2006 bomo imeli skupno komunalno inšpekcijo z občinami Vojnik, Vitanje, Oplopnica in Zreče. Zanimivo je, da bo naša občina pokrivala 46% načrtovanih stroškov oziroma bo plačevala kar dva na občini Vojnik zaposlena komunalna inšpektorja. Kar pa naših svetnikov ni zbudilo v oči. Ker v Šentjurju ne premoremo ustrezno izobraženih kadrov, kot je odločitev sila neprepričljivo obrazložil direktor občinske

uprave Palčnik. Jih Vojnik morebiti ima? Res je sicer, da tovrstno medobčinsko sodelovanje radodarno podpira država, je pa enako res, da so se občinski svetniki brez pomislekov odrekli dvema izjemno čistima domačima delovnima mestoma.

Novi kulturni in zgodovinski spomeniki

Arheološko najdišče Gradec, Urelebova kapela, kapela v Žamerku, Cerkvenikova in Jurekova gorca, rojstni hiši Anike Wambrechtsamer in Franja Malgaja, partizanski bolnišnici Javoršica in Zima ter Železniška postaja Šentjur so novoimenovani kulturni in zgodovinski spomeniki.

Toda če ta razglasitev sploh kaj pomeni, je drugo vprašanje. Zdi se, da ne veliko, sodeč po usodi nekaterih dosedanjih tovrstnih objektov, ki nemoteno propadajo ali so celo že propadli. Pa tudi o zgodovinskem ali kulturnem pomenu kar večine novoimenovanih bi se dalo razpravljati. A je imenovanje šlo skozi brez pripomb.

Dolgovi za bodoče rodove

Povsem drugačna je bila razprava okrog novih zadolžitev Občine, šlo pa je za 154 milijonov SIT dolgoročnih kreditov za vodovode Slivnica, Rifnik in za komunalno urejanje južne industrijske cone. Krediti so sicer razmeroma ugodni, razpravljalce je bolj motilo dejstvo, da so bili krediti deloma že realizirani, v dobri meri tudi že porabljeni, torej občinska uprava ni iskala soglasja svetnikov, temveč jih je le obveščala o že gotovih dejstvih, pa še to nepopolno oziroma zavajajoče. Najbolj skeptičen je bil Diaci, ki je hitro izračunal tisto, čemur se je občinska finančnica Škobernetova na daleč izognila, to je, da bo po projekciji občinske uprave občinski dolg v 4 letih narasel na astronomskih 700 milijonov SIT in da se ta uprava namerava neodgovorno zadolžiti za več rodov vnaprej.

Kdo bo obogatel z južno industrijsko cono

Janez Čokl je prispeval še eno nadvse alarmantno ugotovitev glede zadolževanja za urejanje južne industrijske cone. V komunalno urejanje te cone bo skupno vloženi 400 milijonov SIT in to v precejšnji meri tudi v zemljišča, ki niso last Občine. Čokl je odločno zatrdil, da ve, da je nekaj teh parcel bilo kupljenih pred nedavnim in sicer iz čisto špekulativnih namenov, ker bodo po tej občinski investiciji vredne vsaj nekajkrat več. Kdo so ti špekulanti in kako je prišlo do

odtekanja informacij z Občine, ni povedal. Pričakovane dobičke naj bi srečni poslovneži celo kar javno že proslavili oziroma zapili.

Svetniki obračajo, župan obrne

Polletno poročilo o izvrševanju proračuna je spet navrglo nekaj bolj živahnih opozicijskih razprav, na tapeti pa so bile županove prerazporeditve sredstev med posameznimi

Zašiljene iz občinskega sveta

Župan Tisel ob inavguraciji občinske svetnice Pešakove o vlogi ženske v politiki: »Res sem zadovoljen, da kot ena od večjih občin nismo brez občinske svetnice.«

Direktor občinske uprave Palčnik o razlogih za »izvoz« delovnih mest dveh komunalnih inšpektorjev v občino Vojnik: »V Šentjurju nimamo tozadevnih strokovnih kadrov.«

Župan Tisel daje denar za Šentjurčana, bere pa Šentjurske novice: »Moram priznati, da Šentjurčana nisem bral.«

Janez Čokl (SLS) je korekten zadolževalec občine »Glasoval bom za, vse pa bom tudi naredil, da bom dolgo živel in kredite pomagal odplačevati.«

Marko Diaci (SMS) potrebuje ortopeda: »Dvigniti ali ne dvigniti roko za to zadolževanje je enako težko.«

Janez Čokl (SLS) o tem, kako priti do dobrega proračuna in sloge v občinskem svetu: »Predlagam, da proračun sprejme kar občinska uprava sama, tako se svetniki ne bomo zamerili drug drugemu zaradi tistih treh milijonov, o katerih se nam je dovoljeno prerekati.«

Novopečena občinska svetnica Dušanka Pešak bo zagantirano spoštovala ustavo in pravni red: »...zato, ker imam rada Šentjur.«

Janez Čokl bo volil Tisla: »Če boste po investiciji v komunalno ureditev južne industrijske cone uspeli pridobiti eno samo od tamkajšnjih privatnih parcel, vas bom na naslednjih volitvah zagotovo volil.«

proračunskimi postavkami. Skupno je šlo za 60 milijonov, ki jih je župan sklenil porabiti drugače, kot je bilo načrtovano, kar sicer zneso komaj 6% občinskega proračuna, toda gledano z opozicijske perspektive je zadeva nadvse resna. Ker je okrog 80% proračuna vnaprej oddanega za znane in več ali manj fiksne porabnike (šolstvo, vrtci, občinska uprava ...) in je »gibljivega« le okrog 20% proračunskega denarja, torej okrog 400 milijonov SIT, pomeni 60 milijonov županovih prerazporeditev kar okrog 15% vseh dejansko razpoložljivih sredstev. Kar je vse prej kot sprejemljivo. Diacija (SMS) je še dodatno vznemirjal podatek, da so največje prerazporeditve šle za zimsko službo (za lokalne ceste povečanje z indeksom 426 in za javne poti z indeksom 205), pri čemer so ravno te postavke že v lanskem proračunu sumljivo narasle. Diaci je bil mnenja, da so takšne prerazporeditve lahko samo predmet rebalansa proračuna in ne županovih medletnih prebliskov.

Zelo ogorčen je bil tudi Čokl (SLS), ki se v posamezne številke ni spuščal, ker je po njegovem celoten proračun prozorna farsa in o njem ne kažem izgubljati besed.

Na splošno je bila razprava o polletni realizaciji proračuna vse prej kot resno analitična, kajti sicer vsaj opozicijski svetniki ne bi prezrli, da so v njem velike luknje, ki jih vsebinsko do konca leta skorajda ne bo mogoče korektno zapolniti brez res enormnih prerazporeditev.

Pink ponk z direktorjem Ljudske univerze

Igric okrog imenovanja direktorja Ljudske univerze očitno še ne bo tako kmalu konec. Na seji občinskega sveta se tokrat pravzaprav ni zgodilo nič, toda tudi takšen podatek je lahko hudo zgovoren. Občinski svetniki se namreč niso hoteli opredeliti za nobenega od štirih kandidatov, ki jih je kot primerne predlagal svet Ljudske univerze, temveč so vroč krompir izbire vrnili predlagateljem neohlajen. Svet LU naj svojo vlogo opravi do konca, izbire direktorja in tudi prevzame vso odgovornost.

Ozadje je seveda spet alarmantno. V resnici naj bi šlo za znano »štirikarsko« nadaljevanko, v kateri glavni vlogi igrata podžupana Artnak in Korže oziroma njuna direktorska kandidata Vinko Frece in Jelka Godec, in se jima nihče noče zameriti. Pri tej zadevi je zanimivo, da medtem ko Artnak kot vedno tiho dela iz ozadja, Korže, ki se bori za direktorski stolček za svojo hčer, strelja z vsemi topovi in celo grozi s sesutjem koalicije. Res bo zanimivo videti, kako se bo izteklo to antipatično in politično izjemno občutljivo kadrovske prerivanje.

Le cestne pobude občinskih svetnikov

Pobude naših občinskih svetnikov so postale izjemno prozaične in dalje od cestne problematike praviloma ne sežejo več. Tokrat so dali na svetlo »svoje« cestne probleme Gajšek (cesta skozi Kranjčico), Gračner (cesta proti Ledinščici) in Zatler (cesta proti Ledinskici). Komaj sanirana in že spet poplavljen telovadnica slivniške šole je ustrezno vznemirila desusovca Artičeka in »mladinca« Beleja. Bolj zanimiva je bila verjetno Čoklova pisna pobuda, ki pa je ni javno predstavil.

ZAPLETI S KROŽIŠČEM V DOLAH

Nerazumne odškodnine župana Tisla?

Šli smo po sledeh pisma Stanka Močnika in Toneta Lesjaka, ki sta županu Tislu očitala neresnične in žaljive izjave, grožnje z linčem in podobno. V Šentjursčanu je župan Tisel svoje sporne izjave resda omilil z retoričnim vprašanjem »Bodo zaradi nerazumnih odškodnin izpadle naložbe?«, kar pa ne zmanjšuje njegove odgovornosti za sporne izjave na VTV. Kot smo lahko videli, so se dela na krožišču že pričela.

Gospod Lesjak, prosim za vašo resnico o »nerazumnih odškodninah« in o očitku, da boste krivi za morebiten izpad izgradnje krožišča v Dolah.

»Županovih izjav ne bom še enkrat ponavljal. Tako se z občani pač ne komunicira. V moj problem se je vtaknil nepoklican in z žaljivimi ter zavajajočimi izjavami.

Dejstva so, da Direkcija za ceste RS potrebuje za ureditev krožišča v Dolah del mojega funkcionalnega zemljišča in ker s tem bistveno krni mojo kvaliteto bivanja, je bila pripravljena plačati ustrezno

Pomočnik direktorja občinske uprave Peperko o problemu križišča v Dolah:

»Občina nastopa pri rekunstrukciji križišča v Dolah kot zainteresirana stranka, da bi pridobili varno krožišče. Gre v celoti za državno investicijo, firma Galerija d.o.o. je pooblaščenec države za izvedbo odkupov potrebnih zemljišč. Z večino strank se je dogovorila za pogodbe, le pri eni stranki se je zelo zataknilo, zato se je Občina vključila preko KS Blagovna.

Problem z g. Lesjakom je v tem, da je postavljaj vedno nove in nove pogoje in jih spreminjal. Država ni sprejela njegove

Urejanje krožišča na Selah se je že pričelo

odškodnino. O samih številkah ne bom govoril, izračunali so jih njihovi uradni cenilci in se z njimi strinjam. Za naknadne zahteve (odškodnina za drevje, protihrupna okna, protihrupna ograja) sem predložil predračune in po izjavi Marjane Mastnak, ki zastopa Direkcijo za ceste, za investitorja niso bile sporne. Protihrupna ograja je bila sicer predvidena od vsega začetka. V pogajanja so se v tej fazi intenzivno vpletli občinski veljaki župan Tisel, direktor Palčnik in Peperko. Pri vsem tem ne vem, zakaj se Občina tako angažirano vpletata na nasprotni strani, ko pa pogodbo sklepam z Direkcijo za ceste? Jasno je, da iz tega izhaja moje popolno nezaupanje do Občine in zato zahtevam, da Direkcija za ceste nastopi posest in hasek odkupljenega zemljišča šele po plačilu celotne kupnine oziroma odškodnine. Po izjavi občinskih pogajalcev je to nesprejemljivo. Ponužali so mi poročilo občine oziroma KS Blagovna, ki pa pravno sploh nista pogodbeni partnerja. Vzroki za morebitne zamude pri pričetku rekonstrukcije križišča tako prav gotovo niso na moji strani.

zahteve, da bi plačala kupnino za zemljišče pred notarsko overovitvijo pogodbe, ampak jo je pripravljena plačati v tridesetih dneh po overitvi. Občina in KS Blagovna sta bili pripravljeni zadevo premostiti in plačati kupnino istočasno, ko se notarsko overovi pogodbo. Vendar je bilo tudi to za g. Lesjaka nesprejemljivo. Dela naj bi se začela že 15. avgusta, zaradi nerešenih zadev pa se je prestavil rok na 15. september 2005. Stranko smo vseskozi opozarjali na državne roke pri tej investiciji in to predvsem zato, da bi pravočasno zaključili vsa potrebna pripravljajna dela. Na državnih ravni je bil že izveden javni razpis za izvedbo del, zato izvajalec že čaka, da bi lahko pričel z deli. Trenutno stanje je zelo negotovo, saj lahko rekonstrukcija tega krožišča celo odpade. Gospod Lesjak sicer vedno pove, da mu je vseeno in da mu to nič ne pomeni. Vsekakor pa bi on s tem le pridobil, ker bi dobil dvakratno protihrupno zaščito hiše in še mnogo več, promet pa se tako ali tako ne bi spremenil. Prav tako pa tudi sedaj koristi občinsko lastnino, ki je bila včasih del stare ceste in poteka neposredno ob njegovi hiši in seveda ni njegova.

F. K.

POGOVOR Z ROBERTOM GAJŠKOM

10 let šole v Hruševcu

V septembru si je šola v Hruševcu naložila drugi križ, kot rečemo v človeški prisposodbi. Deset let ni veliko, tudi ni malo, je pa dovolj, da smo skupaj z ravno tako desetletnim hruševskim ravnateljem Robijem Gajškom izmerili šolsko »daljo in nebeško stran«.

G. Gajšek, vaša obletnica je šla mimo neopazno, kar tako mimogrede, brez prave »fešte«, brez občinskega priznanja, kolajni ... Je z vašo šolo kaj narobe?

Ne da bi vedel. Nekaj malega praznika smo imeli prejšnjo soboto, s priznanji je pač tako, da si jih očitno nismo zaslužili.

Se še spomnite vaše otvoritvene slovesnosti pred 10 leti, tistega »škandala« z dekanom Zemljičem?

Ni šlo ravno za škandal, je pa bilo mučno. Dekan Zemljič je imel za blagoslovitev menda načrtovani 2 minuti, on pa je svoj obred potegnil kar na 20 minut. Navzoči predsednik Državnega zbora Školč je menda hotel demonstrativno zapustiti slovesnost, škandal je preprečil šolski minister Gaber, čeprav nič manj lev od Školča. Ampak jaz s tem nisem imel nič skupnega ...

Ja, zanimivo, takrat so bili v Ljubljani na oblasti »rdeči«, v Šentjurju pa črni, danes pa je pravzaprav ravno nasprotno. Le kaj se dogaja s šentjursko politiko?

Bi rekel, da nič posebnega. Da imamo »kasno paljenje«, bi rekli Srbi. Vendar se mi zdi, da tovrstnih otvoritvenih napetosti danes politika ne bi ustvarjala.

Manj učencev, večji prostori in več učiteljev

Vrniva se k vaši obletnici. Predvsem me zanimajo primerjave s šolo izpred 10 let; številčne, vsebinske, kakovostne in še kakšne.

Pred 10 leti smo imeli 377 učencev, danes jih imamo 375, toda zdaj imamo devetletko, kar pomeni, da imamo dva razreda več. Realno to pomeni 10-odstotni padec. Razlika pri vpisu v 1. razred je še večja, s 46 smo padli na 36 prvošolčkov, to je primanjkljaj za polnih 22%. Za toliko je v 10 letih padla naša rodnost. K nam spada sedaj tudi podružnična šola na Kalobju s 15 učenci, nje pa nisem vračunal, ker je pred 10 leti ni bilo zraven.

Nasprotno se je kar za 39% povečalo število

na šoli zaposlenih, od 36-članske ekipe smo prišli na pol okrogle stotnije. Prevzem enega letnika otrok iz vrtca zahteva tudi sodelovanje vzgojiteljev, diferenciran pouk in množico izbirnih predmetov, pa tudi dodatne pedagoške moči.

Če bi vi danes vodili izgradnjo vaše šole, kaj bi ji dodali?

Knjižnico, ki smo jo v tem času dozidali, vsekakor, večjo jedilnico (zdaj jemo v treh izmenah), več garderob (po 6 učencev ima eno omaro), tako veliko zbornico, da bi v njej lahko sestankovali, prostore za tehnično osebje (čistilke domujejo kar v prostoru, kjer je bila načrtovana ambulanta), prostore za svetovalne službe, za pogovore s starši, eno učilnico amfiteaterskega tipa za razne skupne aktivnosti ...

Sploh niste tako skromni. Ali to pomeni, da bomo spet gradili?

Ne, ne verjamem, ker gredo demografski kazalci odločno v drugo smer. Če bi bil denar, pa bi seveda zidali.

Šola je boljša

Kaj pa desetletna primerjava v vsebinskem pogledu?

Kar precej sprememb je, med najpomembnejšimi je uvedba devetletke. V

To rangiranje za angleščino in matematiko še neko razumem, ne pa za slovenščino, materin jezik. Ni to rahlo "bolano"?

Tudi slavisti so imeli podobne pomisleke, a je nazadnje le zmagal sistem. Pravijo, da je tudi pri slovenščini ena zatevnostna stopnja za nekatere učence le preveč stresna.

Kaj pa spremembe na slabše?

Ukinjanje ekstercev, to je zunanjega preverjanja znanja, je že ena takšna napaka. Otroci in učitelji so te spremembe seveda veseli, toda končni učinki ne bodo dobri. Kmalu ne bomo več vedeli, če je petica na eni šoli enakovredna petici na drugi.

Učitelji celo zadovoljni s plačami

Kako je z učiteljskimi plačami?

Ocenjujem, da bolje kot pred 10 leti. Prej smo vedno rahlo trepetali, če bo denar z Občine prišel, zdaj smo državni uslužbenci in plače prihajajo iz Ljubljane točno kot ura. In niti ne tako slabe. Vas zanima konkretna številka?

Seveda.

Moja ravnateljska plača znaša 668.000 SIT bruto (to je okrog 390.000 SIT neto), najvišja učiteljska plača je pri nas 468.000 SIT (neto okrog 280.000 SIT), najnižja pa 274.000 SIT (neto 170.000 SIT). Sistem napredovanja je na tem področju prinesel kar nekaj pozitivnih

Spomin na otvoritev šole: takratni predsednik parlamenta Jožef Školč, župan Jurij Malovrh, minister Slavko Gaber, ravnatelj Robert Gajšek ...

šolski proces so zdaj vključeni otroci v svojem najbolj ustvarjalnem obdobju, kar se očitno že pozna. Potem sta tu v redni pouk vključeno zgodnje učenje tujega jezika in pouk izbirnih predmetov. Zelo pozitivne učinke je pokazal diferenciran pouk; za slovenščino, matematiko in angleščino izvajamo pouk na treh zahtevnostnih ravneh ...

premikov.

Prvi razred – kot 20 bogov na Olimpu

Kaj pa otroci in njihovi starši, so se tudi kaj spremenili?

Oboji, in to zelo. Starši od nas zahtevajo

dobesedno vse, otroku se v šoli ne sme zakriviti niti lasu, za vse, kar se mu zgodi ali ne zgodi v šoli, je kriv učitelj. Da o otrocih niti ne govorim. Danes so otroci kot bogovi. Si predstavljate zmedo, ki nastane, ko se zbere 20 bogov na kupu? Stari Grki so imeli na Olimpu takšno bogovsko družino in iz njihovega izročila vemo, kakšne cirkuse so zganjali tam gori.

Kaj pa otroci, so zadovoljni z učitelji in šolo? Spadate med boljše ali podpovprečne šole?

Le kdo bi to vedel. Zdi se, da naši šolarji kar radi prihajajo sem nazaj, kar pomeni, da so imeli svojo šolo radi.

V času ekstercev smo bili vedno nad povprečjem, kako je to sedaj, ne morem reči. Trudim se, da bi bili dobri.

Politika prihaja na šolo le prek zakonov Včasih, pa ne le v Cankarjevih dramah, je veljalo, da je učitelj prvi sluga politike. Kako vas »komandirata« občinska in državna politika?

Državna politika prihaja na šolo direktno prek zakonov in ministrovih navodil, učitelji kot izvajalci te politike pa smo precej samostojni, čeprav v bistvu resda v službi vladajoče ideologije. Le ravnatelj je vsake toliko časa, vsakih pet let ob reelekciji, bolj konkretno na polnem udaru tako občinske kot državne politike. Bi rekel, da pri nas do sedaj ni bilo niti enega primera nasilnega »vdora« politike v šolo.

Kaj pa svet šole, imajo v njem domači strankarski »delegati« opazno vlogo?

Svet šole, sestavljen iz 5 predstavnikov šole, 3 predstavnikov staršev in 3 predstavnikov politike, to je Občine, ima pri kreiranju naše šolske doktrine pomembno vlogo, toda v njem bi težko zaznali kakšne aktualne politične trende. Tudi predstavniki občine, praviloma izraziti strankarski ljudje, so doslej delovali izključno kot posamezniki, in zdi se, da se občinska politika zanje ni kaj dosti brigala.

Gaber ali Zver?

Trenutno izbira ni težka, prednost dajem Gabru. Gaber je postavil sedanji sistem, obvladal ga je do potankosti, poznal je vse šole, vse ravnatelje, z nami je odprto in suvereno komuniciral, bil pripravljen z nami razpravljati, vse to pa pri Zveru pogrešam. Zver vsaj sedaj, na začetku svojega ministrovanja, deluje nekako neobgleno, od daleč in odtujeno, nima svojih stališč in posluša prišepetovalce. Odprava ekstercev je ena od njegovih napak, zadeva, ki jo je vpeljal sam, brez sodelovanja stroke, ker je pač bila takšna predvolilna obljuba. Ampak počakajmo, Zver ima pred seboj še veliko priložnosti, da se izkaže.

Slišim, da ste zelo aktivni na mednarodnem področju. Lahko zelo na kratko poveste, za kaj gre?

Če hočete res zelo na kratko, potem bi rekel, da gre za »bratstvo in enotnost«, le da zdaj v evropskih okvirih. In če nam druženje in izobraževanje na Norveškem ali v Nemčiji še financirajo z nekaj tisoč evri, zakaj pa ne? Bili smo dvakrat na Norveškem, zdaj prihajajo k nam Norvežani in Nemci, tudi šolarji. Združujemo koristno s prijetnim.

In še za konec: je lepo biti ravnatelj?

Včasih me ima, da bi kar odšel, zlasti če sem deležen krivičnih očitkov s strani staršev, večinoma pa v svojem delu le najdem dovolj zadoščenja. Sicer pa, saj kaj drugega skorajda ne znam početi. Razen, če bi začel delati lokalni časopis, ha, ha ...

F. K.

PO REFERENDUMU O RTV

Šentjur spet v ekstremu

Štirinajst dni je od tega, ko smo na referendumu odločali o novem RTV zakonu. Prvič v vsej naši referendumski zgodovini se je zgodilo, da se je volilno telo razdelilo na skoraj dva enaka dela. Izid je bil namreč tako tesen, da je šele dobri dve uri po zaprtju volišč bilo mogoče ugotoviti voljo ljudstva. Kar debelo uro po začetku štetja glasovnic so bili v prednosti nasprotniki zakona, na koncu pa se je le za dober odstotek tehnična prevesila v prid novemu zakonu in njegovim predlagateljem. Za zakon je na državnem nivoju tako glasovalo 50,3% volivcev, Šentjur pa se je z 61,5% podpore zakonu znova znašel na top listi zagovornikov "nove" televizije.

Če bi torje o usodi nacionalne radijske in televizijske hiše odločali samo Šentjurčani, izid sploh ne bi bil tesen. Od 16287 občanov, ki smo vpisani v volilni register, se nas je 3997 odločilo, da se udeležimo referendumu, kar je slabih 25 odstotkov. To je dobrih pet odstotkov manj od slovenskega povprečja. Za zakon je glasovalo 61,5% volivcev, proti pa slabih 38%. Od 38 volišč je samo na petih voliščih večina glasovala proti uveljavitvi novega zakona. Najvišja podpora proti, sicer samo s 25 glasovi, je bila po pričakovanjih v »Artnakovem« Javorju (64%); nato na volišču Gasilskega doma Loka pri Žusmu (59%); prav tako pričakovano na obeh voliščih samega centra mesta Šentjur (v obeh slabih 54%) in na volišču Kulturnega doma Šentvid (51%).

Najvišjo podporo zakonu so volivci namenili v Planinski vasi (kar 92%), so se pa tam »izkazali« z najmanjšo volilno udeležbo, ki ni dosegla niti 15 %. Mogoče je krivec za abstinenco asfaltna baza, s katero imajo krajani tolikšne težave, da sem ji zdi problem ureditve RTV popolnoma nepomemben. Po drugi strani pa je mogoče tista peščica, ki je prišla na referendum, predvidevala, da

Pet volišč najbolj »za«

Volišče	Rezultat
Bohinc Franc, Planinska vas	92,3%
Robič Franc, Slatina	88,9%
Šuster Franc, Osredek	86,8%
Zupanc Franc, Lutnje	79,6%
Gasilski dom Dolga gora	76,7%

Pet volišč najbolj »proti«

Volišče	Rezultat
Gasilski dom Javorje	64,1%
Gasilski dom Loka	58,6%
Mestni trg Šentjur	53,8%
Gasilski dom Šentjur	53,3%
Kulturni dom Šentvid	51,1%

bo z glasom za rešila celo ta krajevni problem. No, kot zanimivost povejmo še, da je najvišja volilna udeležba na Šentjurskem bila v slivniškem gasilskem domu (43%), in da je v Gasilskem domu Dobrina enako število volivcev glasovalo

tako za kot proti.

Poleg pomislekov o politizaciji se večina komentatorjev v glavnem sprašuje, kako je izid referenduma vplival na razmerja med slovenskimi političnimi opcijami, vlado in opozicijo. Kot da smo kar naenkrat pozabili, o čem smo pravzaprav sploh odločali na referendumu!? Na njem naj ne bi glasovali o zaupnici ali nezaupnici vladi, temveč odločali edino in samo o primernosti novega zakona, ki bo urejal zavod RTV. Nikakor ne mislim zmanjšati pomena izglasovanega zakona; vlada skuša prikazati, da to ni bilo ne vem kako pomembno področje, da je sicer vesela podpore, ker bo sedaj lahko izboljšala delovanje RTV hiše, vendar ima pred sabo mnogo večje izzive.

Če res ne bi šlo za pomembno merjenje moči, potem ne bi sam premier Janša tri dni pred volilnim molkom zatrjeval, da so za takšen zakon dobili mandat na volitvah, in ne bi aktivirali vseh razpoložljivih sil. Recimo celo Združenje govedorejcev je izreklo podporo zakonu, z obrazložitvijo, da nacionalna televizija javnosti neprimerno predstavlja kmeta. To je seveda njihovo legitimno stališče, vendar me preseneča, da je to bilo sploh njihovo prvo javno izraženo stališče, od kar obstajajo. Ne morem se znebiti občutka, da jih je nekdo pri tem vzpodbujal. In še bi lahko naštevali.

Do takrat, ko bo novi zakon stopil v veljavo, se bodo morale odpraviti še številne nejasnosti. Eden izmed velikih problemov bo zagotovitev delovanja tretjega programa, saj trenutno ni proste nobene frekvence. Pristojni minister Simoniti še sam ne ve, kako bo to mogoče izvesti, in kot opcijo predlaga, da bi to izvedli v okviru drugega programa. Namesto ponovitev bi po tem predlogu gledali prenose parlamentarnih sej. Morda se ravno za temi prenosi skriva obljuba o boljšem programu na RTV? No, ja, bomo videli! Pa kaj bi se sekirali, saj smo odločili – Šentjurčani še posebej, da naj se z nacionalko ukvarja politika, ne ljudstvo (oziroma civilna družba), kaj šele strokovnjaki.

Matija M.

KOMENTIRAMO

Občinskemu prazniku ob rob

Bo kar držalo, kar pravi duhovita domislica, da je življenje brez praznikov kot božja pot brez gostilne. Kdo bi vedel, kdaj jih je človeštvo začelo ustvarjati, zagotovo pa jih toliko, kot jih ima danes, še nikoli ni imelo. Ker so odraz kulturnega in materialnega obilja tako določene družbene skupnosti kot posameznikov v njej ter eden od pomembnih indikatorjev teh vrednot, so lahko zanimiv objekt opazovanj. Čeprav je treba priznati, da si za analitično opazovanje svojih praznikov skoraj nikoli ne vzamemo časa.

Tudi naši občinski prazniki, čeprav največkrat stvaritev slučajnih režiserjev, so vsaj v obrisih vendarle odraz svojega časa in prav gotovo tudi nosilci aktualnih zgodovinskih sporočil.

Letošnje občinsko praznovanje pravzaprav posebnega sporočila ni imelo. Kot vse kaže, je letos šlo bolj za običaj, za obred, s katerim vladajoča elita utrjuje svojo legitimnost. Za Loko razkošna, za Šentjur pa komaj opazna razmeroma skromna telovadnica, v resnici ni »kronski dragulj«, toda drugih »velikih stvaritev«, s katerimi bi se lahko občinska elita izdatneje okitila, v tem letu ni bilo. Obe veliki investiciji, nadvoz in šola na Ponikvi, sta odpadli, vodovodi, pločniki in vaške kanalizacije (Primož) pa niti približno niso dosežki, s katerimi bi se dalo dokazovati umetnost umnega vladanja in očarati kaj več kot manjše skupine neposredno zainteresiranih občanov. Urejanje trga Planina bi že utegnulo imeti nekaj več tovrstnega imidža, a ga je izničilo dejstvo, da je šlo predvsem za županovo klientelistično soliranje. Za enoletnim vladanjem in okoli 500 milijoni, kolikor jih ima naš občinski proračun na razpolago za vlaganja, pravzaprav letos ni ostalo nič posebej opaznega.

Podeljevanje občinskih priznanj je prav tako ritual, ki ga bolj kot prejemniki potrebujejo podeljevalci. Zato je priznanj vedno v izobilju, posledica pa je inflacija razmeroma skromnih »diplom« brez trajnejše umetniške ali materialne vrednosti. Pa nikakor ne dvomim v zaslužnost letošnjih lavreatov, še zlasti ne v primerjavi s dolgim spiskom dosedanjih zaslužnih občanov in organizacij, oblikovanim po meri vsakokratne politične elite.

Tako nam od občinskega praznika ostane le še sporočilno domala sterilna osrednja slovesnost ter množica športnih in manj športnih ali kulturnih prireditev, ki z občinskim praznovanjem največkrat nimajo nobene druge povezave kot priključek na proračunsko postavko.

FK

OBČINSKI PRAZNIK

Osrednja slovesnost v Loki

Otvoritev igrišča in nove šolske telovadnice v Loki pri Žusmu je bil eden izmed razlogov za umestitev letošnje osrednje občinske slovesnosti v ta sicer romantičen toda vendarle od boga in oblasti dokaj pozabljen kraj.

Investicija, ki jo je občinski proračun zmogel v treh letih in je bila po predračunih težka okrog 90 milijonov SIT, predstavlja največji letos zaključeni posamezni občinski naložbeni zalogaj. Slovesnosti, ampak samo tistega dela, ki se je nanašal na otvoritev igrišča in telovadnice, je prisostvoval tudi šolski minister Zver, bil je tudi eden od govorcev, toda kaj več kot nekaj lepih fraz navzočim ni privoščil. Sploh so bili vsi govorci, na čelu z županom Tislom, ki je v svoj nagovor vključil celo branje ene od Artičkovih pravljic, neskončno vljudni in brez vsebinskih poudarkov, ki bi bili vredni poročevalske pozornosti. Je pa slovesnost

Ključki za telovadnico so prišli iz neba

obeležilo nekaj vzporednih dogodkov, ki so ji dale prijazen značaj. Tako so ključ od telovadnice prinesli z Rudnice jadralni padalci, šolarji si izvedli sicer sila povprečen kulturni program, toda gledalce so očarali s

svojo spontano nerodnostjo, multimedijška predstavitev občinskih odlikovancev je izpadala kar posrečeno, kulturni program glasbene skupine Tolovaj Mataj, čeprav je bil za tovrstno slovesnost odločno predolg in tematsko ne ravno najbolj ustrezen, je bil sprejet s presenetljivo živahnim aplavzom. Še največja odlika letošnjega praznovanja je bila navzočnost mnogih opaznejših Šentjurčanov vseh generacij, županov Šmarja, Tabora in Dobja, poslanca in bivšega šolskega ministra Gabra, Alposove delegacije iz Aleksinca in še koga. Ni pa med gosti bilo opaziti niti enega predstavnika šentjurske duhovščine, kar je bilo presenečenje prve vrste glede na to, da so občinski moške tako rekoč abonirani pri vseh cerkvenih slovesnostih.

Veselični del občinskega praznika je minil v znamenju pozne in hladne večerne ure, velike prostorske stiske v gasilskem domu, sicer okusnega toda za tovrstno slavlje le nekoliko preskromnega golaža ter simpatične evergreenske glasbe ansambla domačih Mastnakov. Pogojev za temperamentnejšo množično veselico pa žal ni bilo. Tako se je tudi letos zgodilo, da je »Erjavčev« šentjurski krajevni praznik, vključno z oblikovno uglednejšimi priznanji in simpatičnim Jurijevim kipcem, krepko zasenčil občinska praznična prizadevanja.

F. K.

Katoliški pedagogi so zborovali

Od vseh prireditev v počastitev občinskega praznika se mi je zdelo srečanje učiteljev, vzgojiteljev in katehetov v OŠ na Ponikvi še najbolj vznemirljivo. Resnično me je zanimalo, kako gredo skupaj učitelji, vzgojitelji in kateheti.

V telovadnici se je zbralo kar okrog 80 udeležencev, med njimi tudi nekaj znanih osebnosti: državna sekretarka Magdalena Šverc, mag. Šket in Staška Buser s Kmetijske šole (Šolski center Šentjur), ravnatelj ponkovške šole Bevc, župan Tisel, direktor občinske uprave Palčnik, podžupana Artnak in Korže, bivši šolski minister Vencelj, več duhovnikov, med njimi tudi dr. Štuhec in šentjurski dekan Herman, od domačega učiteljskega kadra pa le tri ali štiri ponkovške »tovarišice« (Petek, Prezelj, Ocvirk, Kovačič). Skratka, šlo je za eminentno zasedbo, ki je obetala pomemben dogodek. Žal se je moje pričakovanje kmalu po spodbudnih uvodnih nagovorih (Tisel, državna sekretarka) precej zmanjšalo, saj se je pokazalo, da ne bo šlo za konfrontacijo različnih stališč, temveč zgolj za letni zbor Društva katoliških pedagogov. Kar pa seveda ne pomeni, da ni bilo zanimivih razprav. Zlasti ekspozice patra mag. Šinkovca o etiki v izobraževanju je bil izjemno prodoren in zanimiv, pa čeprav se z njegovimi izhodišči niti približno nisem strinjal. O njegovih stališčih, da je etično, če se strokovnjak odloča po svoji vesti in znanju, da vest predstavlja večne moralne zakone in da ti izvirajo iz Evangelija, bi se dalo razpravljati.

Ampak to ni osrednje opažanje s tega sestanka. Prava dilema je pravzaprav to, ali teža, ki so jo sestanku katoliških pedagogov dali naša občinska oblast, država, ravnatelji šol ter učitelji, pomeni zasuk k uvajanju religioznih principov v javno šolo.

FK

v.i.p.

SCENA

Otvoritev telovadnice v Loki

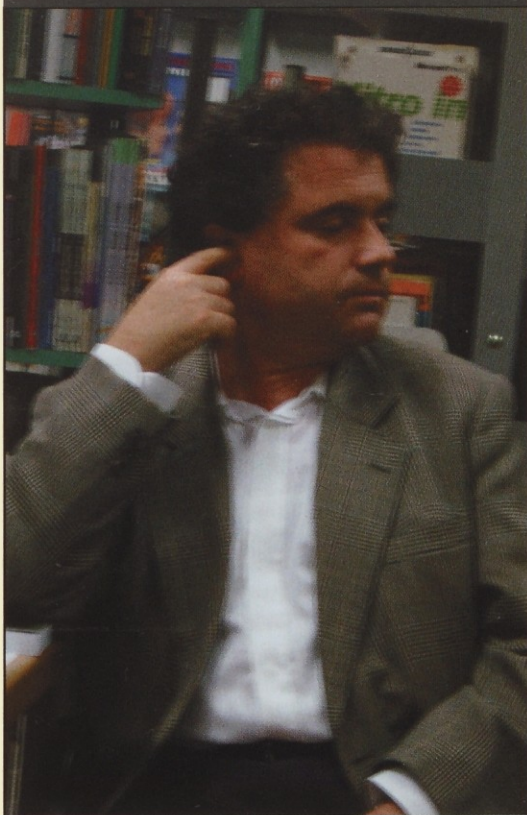
Dve medalji ene stranke

Zver v vrtcu

Bav, bav ...

Parlamentarizem v Knjižnici

Tu not, tam ven

15 - letnica mesta

Štef, saj program sploh ni tako slab

Sonce v jeseni

Anžej ma vas rad

Tiskovka v Ipavčevi hiši

Župani ne zizajo prstkov

CMC v Loki

Marjan, si ti tudi z Občine

Balinarji v Gorici

Ko bi le kugla bila tako lahka ...

STARODOBNIKI PO ŠENTJURSKIH CESTAH

Ko so fičoti in fordí kot bratje

Letošnje praznovanje občinsko-mestnega praznika je ponudilo novo popestritev. Savinjski klub starodobnikov iz Vranskega in Krajevna skupnost Šentjur – mesto sta zbrala kakšnih petdeset ljubiteljev starih avtomobilov in motorjev, ki so se v bolj ali manj strnjeni koloni odpravili krstiti šentjurske ceste "pa i šire". Pobudnika dogodka sta bila Martin Skubic in Rudi Ferlež, za izvedbeno stran s strani krajevné skupnosti je skrbel Gorazd Bebar.

To je bil drugi tovrstni reli, saj so prvega izvedli pred dvema letoma na področju med Šentjurjem, Damljami in Ponikvo, lani pa je prireditelj kríla pristiglo vreme.

V karavani je bil imetnik najstarejšega avtomobila Rudi Ferlež, ki je svojega Forda 1930 A ponosno vozil na čelu kolone. Omenjeni ford je imel ob sebi še enega mlajšega brata, čeprav istega letnika. Pozornost je zbujal še angleški MG cabrio, ki že spada med povojne dosežke avtomobilske industrije, kakor tudi ostali prisotni primerki avtomobilov in motociklov. Sodelavec Šentjurskih novic sem bil dodeljen v fiat 750 model luxe letnik 1972 oz. v t.i. legendarnega fičota. Po besedah novopečenega šentjurskega lastnika Franca Nunčiča je njegova vrednost okrog 300 tisočakov, v kozjanske hribine pa se

kakšno tovrstno parado.

Astro avtomobilizem

Postaja številka dve je bila po uradnem urniku »astrološka postaja« na Prevorju, vendar si novosti željni firbci niso ogledali nove pridobitve, saj imajo v okviru nove prevorske šole tam še vedno le astronomski observatorij. Prevorčani so pozdravili sobotne popotnike v postavi malega župana Mirka Pajka in male ravnateljice Marije Frece. Izvedeli smo, da so maja že gostili petorico nemških motociklistov, ki so Prevorje odkrili po zaslugi evropske motociklistične poti, ki poteka tam mimo. Čeprav Prevorčani bojda na veliko pojejo, tokrat ni nihče zapel, so pa udeleženci hvaležno udarili po narezkih. Dopisnica Šentjurčana nas je po vojaško postrojila in nas tudi digitalno obdelala.

Nov parkirni režim v Šentjurju?

Čas je bil, da se prestopijo tudi šentjurske planke. Kolona se je odpravila v Pilštanj, kjer je starosta šentjurskih in mnogih slovenskih ljubiteljev starodobnikov. Rudi

Med potovalci sta bila v starodobnem motorju dvosedu tudi Frida in Alojz Romih iz Vrbnega. Njun BMW 45 je star 26 let in za leto dni presega starost, ki je minimalen pogoj za starodobnike. Gospa Frida je motoristka že 43 let in kar tri tedne več od svojega moža, ki mu pri najboljši volji ne bi mogli prisoditi, da si bo kmalu nadel že osmi križ.

Romihova na motorjih skupno že 86 let

Frida nam je še zaupala, da je vožnja motorjev bila že od nekdaj njena velika želja oz. ljubezen. Doma imata iz tega razloga še nekaj zanimivih primerkov.

Ferlež je na tamkajšnjem prangerju idejno preizkušal ureditev mirujočega prometa, ki bi jo lahko uporabili na natrpanih šentjurskih

parkiriščih.

Slučajno ima prav v Pilštanju domicil še en ljubitelj starodobnikov, Edi Kolar, ki je obenem tudi znan kot bivši predsednik šentjurskih vinogradnikov, zato je bil ovinek povsem razumljiv. Za zanimivost je poskrbel društveni blagajnik, ki je poročal, da je »malo skrenil s poti«, saj je iz Savinjske doline namesto v osrčje Kozjanskega prišel v Sevnico. Čeprav je bilo vinskih radosti na voljo na pretek, se ljubitelji starodobnikov podobno spoštljivo kot do svojih ljubljencev na dveh, treh ali štirih kolesih vedejo tudi do vina. Sicer pa bi nespoštovanje slednjega privedlo tudi do neljubih posledic na prvooimenjenih.

Evakuacija iz Podsrede

Pot proti jugu je pločevinasta jata končala na gradu Podsreda, kjer so še topli sledovi nedavnega plesnega performansa, kjer je z Veroniko Gradišek sodelovala tudi Šentjurčanka Katarina Jenštrle. Svojevrsten performans je izvedel zagotovo največja pojava cele karavane iz Slovenske Bistrice z ljubljanskim naglasom, Ladi Čeh, ki je na eni izmed grajskih zof otrpnil v živi eksponat Charlieja Chaplina. G. Čeh je vozil Forda

Rudi Ferlež, predsednik Komisije za ugotavljanje istovetnosti historičnih vozil pri Slovenski veteranski avto moto zvezi, je povedal, da je po njegovih informacijah v šentjurski občini

kakšnih ducat ljubiteljev starodobnikov. Sam je bil soustanovitelj mariborskega kluba leta 1987, nekaj kasneje pa je bil eden izmed staršev podobnega kluba v Slovenski Bistrici. Šentjurju najbližji klub ima domicil na Vranskem, pristojen pa je za širšo celjsko regijo in deluje od leta 1999. G. Ferlež je tudi prejemnik letošnjega krajevnega priznanja.

1930A, ki je sicer isti letnik kot Ferležev lepoteč, vendar za odtenek mlajši. Na tovrstna srečanja je bojda vedno izjemno dobro pripravljen. Tokrat je bil odet v repliko oblačil, ki so jo verjetno nosili tudi gospoda, prvi lastniki njegovega doktor forda, ki so ga sprva uporabljali za hitro medicinsko pomoč in dostavo. Iz prsnega žepa mu je štrlel šop bankovcev, iz rokava pa je nenehno stresal domíslice, ki so uspešno razgibale trebušne mišice sodelujočih.

Kljub velikosti gradu je na dvorišču premalo

Merdžoti pri Wiharju

zaganja s pomočjo 18 konjskih moči.

Artnakova zbirka

Prvo oktobrsko soboto, ki jo je zaznamoval skoraj zimski mraz, se je pločevinasta kolona najprej odpravila proti Novi vasi, kjer se je na parkirišču pri Wiharju srečala s pol ducata razstavljenih lepoteč, ki izhajajo iz znamenite bavarske avto moto tovarne iz zasebne zbirke Vinka Artnaka, ki je tudi sveži član kluba starodobnikov. Premraženim motoristom je ponujen pelinkovec prišel prav pri ogrevanju otrplih udov.

Še malo prej sramežljiva krogla, ki je obenem tudi center osončja, je nakazala, da bo naročilnica za lepo vreme uspešna, kolona pa je krenila proti kozjanskemu urvaldu. Verjetno toliko nasmeškov in avtomobilistične strpnosti, kot so jo pokazali drugi udeleženci v prometu, že dolgo ni bilo, zato bi bilo že zaradi tega pametno ponoviti

prostora za dve večji organizirani skupini in tako se je kolona nekoliko pred časom evakuirala proti šentjurskim logom, saj je bilo treba dati prostor svatom, ki so na, upamo, čim daljšo življenjsko popotovanje spremljali mlad par.

Vsi preživeli

Kot kaže je treba za takšne špase načrtovati dovolj dolge postanke, saj so se na poti proti zadnji postaji v Dobju pojavile prve težave in je bilo treba izvesti nekaj krajših intervencij. Predsedniku vranskih starodobnikov je tako

Zborček je znal zapeti zelo usklajeno

Bolje, da kdaj zakuha, kot kakšna elektronika

kot v znanem pregovoru o konjih npr. zmanjkalo goriva ... Debela ura prehitvevanja programa je povzročila tudi, da se je marsikdo odpravil na katero izmed fakultativnih dejavnosti.

Po osmih urah od starta so starodobniki prisopihali na trg v Dobju, kjer so si več ali manj zadovoljni z organizacijo zaželeli še kakšne izvedbe tovrstnega relija po šentjurskih in okoliških cestah. Seveda je vso karavano sprejel Franc Salobir, dobjanski župan, ki je zaigral na raztegljivi meh. Predhodnikom pa je zaupal, da je nekoč kupil fičota kar za šankom, in to ob enih ponoči.

SVAMZ – Slovenska Veteranska Avto Moto Zveza je vseslovenska zveza klubov lastnikov starodobnih vozil, ki kot glavno poslanstvo skrbi za ohranjanje tehnično-kulturne dediščine in združuje 24 klubov, v katerih je včlanjenih 1500 članov z okoli 1200 starodobnimi vozili. Sedež zveze, ki deluje od leta 1999, je na Vranskem v muzeju starodobnih motociklov. Članstvo v zvezi prinaša tudi ugodnosti (90 % popusta pri obveznem zavarovanju, brezplačni tehnični pregled, ugodnosti pri nakupih, brezplačna strokovna revija za člane).

KRAJEVNI PRAZNIK

15 let mesta Šentjur

Krajevni praznik KS Šentjur mesto se tako nesrečno prepleta z občinskim praznikom, da je komaj še mogoče slediti vsem prazničnim dogodkom in kar številnim prejemnikom raznih plaket, priznanj in Jurijevih kipcev. Letošnji krajevni praznik je bil posvečen petnajstletnici razglasitve mesta Šentjur, slavnostne akademije pa se je udeležil tudi nekdanji predsednik Milan Kučan.

Dobimo se v mestu

Posrečeno naslovljena družabno-zabavna prireditve ni imela prave sreče. Najprej je svoje naredilo povsem novembrsko naravnano vreme, nato pa tudi program ni ravno najbolj »vžgal«. Štajerska veteranska godba iz Maribora, povsem povprečna nastopa šentjurskih moškega in ženskega pevskega zbora – še dobro, da niso prišli tudi napovedani Ponkovičani, ker bi potem imeli že kar Jurjevo revijo – pač nista sestavi, ki bi lahko resneje ogreli razmeroma hladne in maloštevilne poslušalce. Za Šentjurske muzikante, ki so imeli nalogo, da srečanje meščanov potegnejo tja v noč, pa ne glede na njihov sloves lahko rečem, da so vse prej kot ansambel, ki bi vsaj v obrisih ustrezal klimi meščanske samovšečnosti. Ampak pijače in pol kranjske ni bilo treba niti plačati, pa še brhke punce v narodnih nošah (Spet resen odmik od meščanske omike – človek bi prej pričakoval toplesice v minicah) so stregle. Morda bi nekaj prazničnosti lahko ustvaril tajnik KS Beber, ki je vrtil posnetke slovesnosti ob razglasitvi mesta pred 15 leti, toda zvok je še bil sprejemljiv, slika pa že kar obupna.

Kljub temu je zamisel družabnega srečanja meščanov, kajpada na Mestnem trgu, odlična in jo velja razvijati naprej. Toda zagotovo ne v »kmečkem« stilu, kot je bilo letos. F.K.

Kučan na slavnostni akademiji

Medtem ko so se častni gostje zbirali v Ipavčevi hiši, se je uvod v akademijo zgodil na novourejeni ploščadi pred kulturnim domom. Za zvedave poglede so poskrbeli žonglerji, še posej atraktivni pa so bili požiralci ognja in policistka na hoduljah. Zaigral je Pihalni orkester Šentjur.

Sicer pa je bilo na začetku prireditve v kulturnem domu zanimivo spremljati stare posnetke izpred 15 let, ko je Milan Kučan proglasil Šentjur za mesto in tedaj zbranim na takratnem Titovem trgu namenil ognjevit in politično angažiran govor. Kučan je zbrane nagovoril tudi tokrat in požel buren aplavz.

Tako kot pred 15 leti je tudi tokratno akademijo spretno vodila Anita Koleča. Uvod sta z Ipavčevo Domovini odlično odpela solista Franci Zapušek in Drago Horvat, ki ju je za klavirjem spremljala Valentina Zidar. Osrednji govornik je bil šentjurski mali župan Cveto Florjan Erjavec, tokrat ozaljšan z lento, ki jo je pred 15 leti Šentjurju podarilo

Celje, takratni boter proglastitve mesta. Na prireditvi je bil prisoten tudi tedanji celjski župan Anton Rojec, ki je dobil priznanje za zasluge. Erjavec se je zahvalil še takratnima predsednikoma skupščine Francu Kovaču in izvršnega sveta Ladislavu Grdini, tedanjima

predsedniku KS Slavku Zalokarju in podpredsedniku Martinu Čretniku. Priznanje in monografijo Šentjurja je prejel tudi Milan Kučan, zahvalili pa so se tudi takratnemu predsedniku parlamenta Francetu Bučarju, čeprav ta zaradi bolezni ni mogel priti v Šentjur.

Sledila je razglasitev mestnih nagajencev. Listine mesta Šentjur so prejeli OŠ Franja Malgaja, Rudi Ferlež in Anton Selič. Kipec Sv. Jurija je pripadel Nevenki Cmok, ki je tudi spregovorila in se zahvalila v imenu nagajencev. Orisala je, kako jo je pozitivno zaznamovalo življenje s Kmetijsko šolo, kjer je dolga leta ravnateljela. »Ko je bil Šentjur proglašen za mesto, smo tudi na šoli imeli proslavo. Slavili smo obnove šolskega poslopja in 80-letnico obstoja. Vesela sem, da šola še naprej napreduje. Za uspehe v življenju se nikoli ne smemo ozirati za starimi napakami in problemi, temveč moramo predvsem iskati rešitve zanje.« je med drugim povedala Cmokova. Zaključni del akademije je pripadel resni glasbi. Naš priznani klarinetist Jure Hladnik, član Simfoničnega orkestra RTV Slovenija, je v goste povabil flavtistko Mileno Lipovšek in harfistko Diano Grubišič. Zasedba, poimenovana Trio Opus, se je predstavila z zanimivim in proti koncu tudi igrivim nastopom, a za ljubiteljske poslušalce morda vendarle nekoliko predolgim programom. No, nagrada za potrpežljivost in dozo visoke kulture je čakala v predverju dvorane, kjer so učenci Kmetijske šole ponujali vino in pecivo, kasneje pa se je publika preselila v gasilski dom na zdaj že tradicionalni Žontin toplo-hladni bife.

L. H.

Mag. Nevenka Cmok, prejemnica kipca Sv. Jurija

Slovenski kmet ni ruski kulak

Mag. Nevenka Cmok je ena izmed legend šentjurskega šolstva. Dolgoletna ravnateljica Kmetijske šole je pred kratkim prejela najvišje priznanje mesta Šentjur – kipec Sv. Jurija. V dolgoletni karieri – v pokoj je odšla leta 1992 – je vseskozi poučevala kmetijstvo in živinorejo, hkrati pa se vključevala v širše družbeno življenje. Danes, kot pravi, uživa v pokoju, a še vedno budno spremlja dogajanje v Šentjurju in na »njeni« Kmetijski šoli. »Ko si nekaj časa v pokoju, se zavestno odmikaš od dogajanja, četudi še zmeraj razmišljaš o logiki, kako kaj izboljšati in priti do uspeha. Vedno sem na voljo za kakšen nasvet, nikakor pa nočem vsiljevati svojih mnenj, saj ima vsaka generacija svoje poglede,« prijazno pripoveduje Cmokova. O spominih na Kmetijsko šolo, o Šentjurju, šolstvu, kmetijstvu in še čem smo se z njo pogovarjali jutro po prejemu mestnega priznanja.

Vaša življenjska pot v Šentjurju se je začela pred 48 leti, ko ste kot mlada diplomirana inženirka agronomije nastopili službo na Kmetijski šoli. Ne moremo mimo prvih spominov.

Ko sem prišla v Šentjur, je šola imela kar 110 hektarov posestva, kar je bilo zares ogromno. Bivši sistem je imel zmotno mišljenje, da je tudi slovenski kmet ruski kulak, zato so vsa večja posestva nacionalizirali. Vse več kmečkih družin se je preusmerjalo v delavske, in tako smo imeli sredi šestdesetih let izredno majhen vpis. Prizadela nas je tudi reorganizacija, saj je z letom 1962 šola morala posestvo prisilno oddati Kmetijskemu kombinatu Šentjur. Bila sem tudi zadolžena za živinorejsko proizvodnjo na šolskem posestvu, zato so me po oddaji posestva Kmetijskemu kombinatu zadolžili kot tehnologa za živinorejo na celotnem kombinatu od Loke pri Žusmu do Ponikve. Sicer pa se prvega obdobja z učiteljskega vidika rada spominjam. Z možem in sinovoma smo stanovali v šolskem poslopju. Poleg pouka v razredih sem delala tudi kot vzgojiteljica dijaškega doma in vodila praktični pouk. V živo se spominjam, kako sem pogostokrat zgodaj zjutraj budila dijake s šaljivim

klicanjem, da naj vendarle vstanejo, ker sama nisem šolska »vekerca«. Vseskozi sem zagovarjala pomen praktičnega pouka, da je torej treba na naši šoli tudi v »štalo«, sadovnjak, na polje ... Samoupravljanje je zagovarjalo pristop, da naj učenci samo gledajo, a od gledanja še ni nihče nič znal.

En izmed pomembnih preobratov vaše šolske kariere je leto 1978, ko ste postali predstojnica šole, s čimer se je začel vaš vzpon v vodstvenih strukturah.

Predstojništvo sem prevzela po smrti predhodnika. Situacija je bila vse prej kot rožnata, saj so kmetijsko šolo želeli

»Včasih je za kmetovanje zadoščalo že leto dni šolanja, zdaj je potrebno biti mnogo bolj podkovan. Tudi formalno, saj še vedno zagovarjam, da je potrebno imeti »papirje«. Še posebej zdaj, ko smo v Evropi, kjer kmetijstvo temelji na subvencijah. Za uspešno vodenje kmetije sta znanje in razgledanost nujno potrebna.«

tudi v Žalcu, za kar so imeli tudi politično podporo. Pri sebi sem razmišljala, da se nikakor ne sme zgoditi, da izgubimo šolo; bodo rekli, da je vodstvo prvič prevzela

ženska in šole že ne bo več (sme). Šla sem na občino v Šentjurju in prosila za pomoč takratne šentjurske vodilne može, ki so nas podpirali v prizadevanju za ohranitev šole. Nekako nam je vendarle uspelo voz potegniti iz prepada. Prijavili smo se na razpis za gradnjo dijaškega doma; ko sem izvedela, da nam je uspelo priti v program izgradnje dijaških domov, se spominjam, sem od veselja v ljubljanskem kinu Vič, kjer je bil sestanek o financiranju, skorajda šla skozi zaprta steklena vrata. Dijaški dom je namreč pomenil, da je obstoj šole dokončno rešen! Res smo si želeli ohraniti in razvijati kmetijsko šolo in to so doumeli tudi na državni ravni. Z veliko težavami smo iskali podporo in denar za obnovo poslopja, ki je bilo zelo načeto in silno neugledno. Ob 80-letnici šole, septembra 1990, nam je vendarle uspelo obnoviti obe zgradbi in ohraniti originalno arhitekturo. Tista za kmetijsko šolo je bila sicer narejena po načrtih takratne dunajske vlade za šolo v avstrijskem Grottenhofu, druga, -namenjena gospodinjstvi šoli, pa je zgrajena 1930. Šentjurska šola je sicer tedaj spadala v združenje vrtnarske, kmetijske in gospodinske šole s sedežem v Celju, ki sem ji ravnateljela od leta

1985.

V pokoj ste odšli leta 1992. Kako gledate na obdobje zadnjih 13 let, ko je šola najprej znova postala samostojna, zdaj pa že tretje leto vpisuje tudi visokošolske programe?

Uvajanje novih programov in nivojev šolanja je bilo nujno

»Prijavili smo se na razpis za gradnjo dijaškega doma; ko sem izvedela, da nam je uspelo, se spominjam, sem od veselja v ljubljanskem kinu Vič skorajda šla skozi zaprta steklena vrata. Dijaški dom je namreč pomenil, da je obstoj šole dokončno rešen!«

potrebno. Včasih je za kmetovanje zadoščalo že leto dni šolanja, zdaj je potrebno biti mnogo bolj podkovan. Tudi formalno, saj še vedno zagovarjam, da je potrebno imeti »papirje«. Še posebej zdaj, ko smo v Evropi, kjer kmetijstvo temelji na subvencijah. Za uspešno vodenje kmetije sta znanje in razgledanost nujno potrebna. Nedvomno pa sem vesela, da se šola še naprej razvija, in upam, da bo 100. obletnico ustanovitve leta 2010 pričakala v vsem blišču. Tako v zunanjem smislu, saj je od zadnje obnove minilo 15 let, kot predvsem v še dodatnem kakovostnem napredku. Še posebej bi si

želela, da bi šola dobila nazaj v upravljanje v šestdesetih letih odvzeto ji posestvo.

Kako gledate na razvoj Šentjurja? Njegove vizije?

Nisem pretirano kritična do politike, ki, mislim, pač korektno opravlja tisto, kar naj bi. Morda se v širšem družbenem življenju naše občine in mesta pa tudi države premalo dela s srcem. Že prav, da imamo različne razvojne agencije in vizije, vseeno pa sta pripadnost in energija kraju in državi tisti, ki vodita k razvoju. Človek mora imeti širino in gledati čez planke, kakor tudi čutiti odgovornost do predhodnikov, ki ga nikakor ne smemo omejevati v smislu nazadnjaštva. Daljša vizija je tisto pravo. No, konkretno sama dosti razmišljam o starem mestnem jedru. Upam, da se bo v Zgornjem trgu kaj zgodilo s hišo Josipa Ipavca, kjer bi se dalo urediti muzej in imeniten prostor za kakšne koncerte. Tudi glasbeno šolo vidim v Zgornjem trgu, in sicer v stavbi nasproti hiše Josipa Ipavca.

Kako preživljate upokojske dneve?

Vsekakor pestro. Ponosna sem na svoja sinova in njuni družini, s katerima se izvrstno razumem. Veliko se družim in vključujem v družabno življenje. Napišem tudi kakšen članek, se vključujem v šentjurski literarni klub, obiskujem praktično vse kulturne prireditve, trudim se v komisiji Mladi za kmetijstvo, aktivna sem bila v šoli za tretje življenjsko obdobje ... Zdaj nimam nobene funkcije več. Pridejo leta, ko se je treba umakniti. In to je lep občutek.

L. H.

50 LET GASILSKE ZVEZE ŠENTJUR

Džip in nešteto priznanj

September je bil za moderno šentjursko gasilstvo zelo pomemben mesec. Gasilska zveza Šentjur je obhajala 50-letnico obstoja in ob tem prejela najvišje občinsko priznanje – Ipavčevo plaketo. Organizirali so tudi svojo prireditev, na kateri so priznanja delili še sami. Pred slavnostno akademijo so svoj štab okrepili z novim terenskim vozilom.

Prevzem džipa je pomenil uvod v slavnostno akademijo. In hkrati na nek način tudi krst na novo asfaltiranega parkirišča za kulturnim domom. Uradni del prireditve se je odvil v dvorani, ki so jo skoraj do

tonu so nadaljevali drugi govorniki: predstavnik Ministrstva za obrambo Kovač, predsednik nacionalne gasilske zveze Ernest Eory, župana Tisel in Salobir ter številni gostje, ki so šentjursko zvezo počastili s

Gasilska zveza Šentjur je podelila okoli 70 priznanj

konca zasedli po večini uniformirani predstavniki občinskih gasilskih društev in gostov iz sosednjih gasilskih zvez.

Za kulturni program je poskrbel pevski zbor skladateljev Ipavcev,

kopico plaket in ostalimi darili.

Osrednji del prireditve je bilo podeljevanje priznanj. In teh je bilo več, kot ima šentjurska zveza let, – podelili so jih kar okoli 70. Še

Priznanja GZ Šentjur

Najštevilnejše so bile bronaste, srebrne in zlate plakete. Slednje so prejeli: Občina Šentjur, Občina Dobje, Zavarovalnica Triglav, Avtohiša Mlakar, predsednik GZ Šentjur Jože Zupanc in poveljnik GZ Šentjur Martin Cmok ml. Šentjurska gasilska zveza je nekaj svojih članov tudi oplemenitila in odlikovala. Plamenico 3. stopnje je prejel Janko Pušnik, 2. stopnje Ferdo Pušnik in 1. stopnje Ivan Tovornik. Odlikovanje 3. stopnje je prejel Viktor Drobne, 2. stopnje Franc Korenjak in Jožica Salobir ter odlikovanje 1. stopnje Stanko Artiček, ki je bil proglašen tudi za častnega poveljnika.

slavnostni nagovor pa je pripadel predsedniku GZ Šentjur Jožetu Zupancu, ki je poudaril pomen gasilcev za družbo, ne samo pri požarni varnosti, temveč tudi pri naravnih nesrečah. V podobnem

Jože Zupanc predaja plaketo Stanku Artičku

dobro, da so se domenili, da ne bodo prebirali obrazložitev, vseeno pa je bila celotna procedura rahlo dolgovozna. Ampak tako pač je. Zaslužnih je bilo nedvomno veliko, so se pa v gasilski zvezi izkazali tudi kot odlični pragmatiki; priznanja so podelili številnim podjetnikom, s katerimi sodelujejo, in tudi lokalnim odborom političnih strank, ki »slučajno« sestavljajo trenutno vodstvo šentjurske občine.

L. H.

50 LET RIBIŠKE DRUŽINE VOGLAJNA

Zgradili dva doma, a brezdomci

Ribiška družina Voglajna je septembra obhajala 50-letnico obstoja. Visokemu jubileju na čast so se za gasilskim domom v Gorici pri Slivnici zbrali njeni člani in gostje, si čestitali, podelili priznanja in se priložnostno poveseleli. A vendarle z nekoliko grenkim priokusom, saj so neznanci na predvečer slavja poškodovali fasado ribiškega doma v Štorah, še vedno pa se vleče tudi problematika z lastništvom Slivniškega jezera.

V RD Voglajna so svoj jubilej najprej obeležili s tekmovanjem, teden dni kasneje pa še s

Ervin Belak: "Ribiči smo predvsem ekologi"

slavnostno prireditvijo ob 50-letnici organiziranega ribištva v naših koncih. Na simpatičnem prireditvenem prostoru v športnem parku v Gorici pri Slivnici se je zbralo blizu 100 ribičev in njihovih gostov. V uradnem delu prireditve so se na odru zvrstili številni govorniki, ki so vsi po vrsti laskali ribičem in poudarjali njihovo pomembno vlogo pri varovanju narave. Da le ni vse tako lepo in idealno, je opozoril predsednik RD Voglajna Ervin Belak, ki je omenil, da se ribiči počutijo opeharjene za premoženje. Kajpada je cilj na zdaj že skorajda zloglasno problematiko okrog Slivniškega jezera, ki se vleče in vleče. Kot ribiška mreža.

Belak je kasneje za ŠN spregovoril o podrobnostih: »Res je škoda, da se zadeve tako zapletajo. Prepričani smo, da smo veliko vložili v jezero in da nam pripada mesto pri njegovem nadaljnjem razvijanju. Ribiči smo edini ekologi, ki skrbimo za Slivniško jezero, in mislim, da je skrajni čas, da rešimo zaplete. Nedvomno se lahko čutimo opeharjene; zgradili smo dva ribiška doma, pa smo brezdomci. Na Tratni je kup nejasnosti, tudi v Štorah pa formalno nismo lastniki, temveč najemniki. Pa še neznanci so nam iz objestnosti uničili pred kratkim narejeno novo fasado.«

Ervin Belak, ki je sicer doma iz

Dramelj, je predsednik RD Voglajna eno leto. »Ribič sem že 43 let, 4 leta pa sem tudi že v upravnem odboru. Mislim, da imamo zelo dobro vodstvo in da bomo še izboljšali naše delo. Trenutno štejemo 136 članov, od tega imamo 15 mladincev. Naše glavno lovišče je seveda Slivniško jezero, kjer od prodaje dovolilnic zberemo neke med 5 in 6 milijonov tolarjev, ki gredo večinoma državi. Ocenjujem, da je v jezeru dovolj rib, opozoril pa bi, da ribiči nismo lovci na meso, kot zmotno mislijo nekateri, temveč predvsem ekologi.«

Zanimivo, da je bil na proslavi v Gorici tudi Ivan Moser, ena izmed vpletenih strank v sagi o nedorečenih lastništvih Slivniškega jezera in okolice. No, morda pa je to dober znak za končen premik z mrtve točke in morebiti bo Moser na kakšnem bodočem ribiškem slavlju celo dobil priznanje. Teh so tokrat ribiči podelili zares veliko in se tako poleg najbolj agilnim članom

Ribiški nagrajenci

Albin Držan, Drago Dečman, Franc Gajšek, Marjan Gajšek, Ludvik Leljak, Boris Ocvirk, Marjan Oprčkal, Janko Plahuta, Franc Pungaršek, Marjan Rataj, Adi Sivka, Rudi Škornik, Milan Štravs, Ivan Vengust in Rajko Zupanc.

zahvalili tudi sponzorjem. Sicer pa so lepo organizirano prireditev začinili tudi z glasbo; na ples je vabil možakar za sintesajzerjem, prepevali so seniorski Štefanjski fantje, še najbolj pa sta navdušila domačina Milan in Ivan na harmoniki in kitari. Z nekoliko zamude je ribiče, ki so vse prisotne opremili s kapo in obeskom za ključke, pozdravil župan Tisel. Omenimo, da je bilo poskrbljeno tudi za brezplačno pijačo in hrano, tokrat z »ribami« v obliki čevapčičev, kotletov in golaža.

L. H.

PRIREDITEV V DOMU STAREJŠIH

Biserno in zlato sonce v jeseni

Zadnji septembrski petek so v Domu starejših v Šentjuru pripravili že šesto prireditev Sonce v jeseni, ki je namenjena varovancem in njihovim svojcem. Pod polnim šotorom se je zgodil pester program, tokrat kronan z biserno poroko zakoncev Toplikar in zlato poroko zakoncev Jagodič. Priznanja najboljšim v športnih igrah je podelila dobitnica srebrne olimpijske medalje Jolanda Čeplak.

Uvodni nagovor je pripadel direktorju Branku Gorečanu, ki je poleg ocene domskega utripa izpostavil tudi paradoks v skrbi za starejše in bolne. »Medicina in farmacija vse bolj napredujeta, s čimer je omogočeno vse daljše življenje. Toda država v zdravstveno blagajno namenja

pišemo na strani 22.

Varovanci doma se ukvarjajo s številnimi prostočasnimi dejavnostmi, od ročnih del do umetnosti. V avli doma so bili tako razstavljeni izdelki, ki nastajo v okviru delovne terapije. Ena izmed aktivnosti je pevski zbor, poimenovan

Najboljšim domskim športnikom je priznanja podelila Čeplakova

vse manj sredstev. Mislim, da bi morali biti v Sloveniji še naprej pozorni na zdravstveno in socialno noto, da se nam ne bo zgodilo kot v Angliji, kjer recimo starejšim nad 60 let ne pripada več umetni kolk.«

Prireditve Sonce v jeseni je v svoji šesti izvedbi ponovno ponudila pester zabavni program. Zbrane varovance in njihove svojce so navdušili tamburaši, ljudske pevke, dvojčici Vesna in Vlasta z Janezom in tudi moderejši Anžej Dežan. Prvi vrhunec petkovega popoldneva je bila predstavitev zakoncev Toplikar in Jagodič, ki sta obhajala 60 oziroma 50 let skupnega življenja. Vinko Jagodič s Ponikve je varovanec šentjurskega doma, njegovo skupno življenje z ženo Ireno smo v ŠN že predstavili. Že več kot dve leti v varovanem stanovanju Doma starejših živita tudi Jože in Amalija Toplikar, ki sta biserno poroko obhajala minuli vikend, o čemer podrobno

Domske korenine, ki je lani slavil na tekmovanju domskih pevskih zborov. Pod vodstvom Janija Kukoviča so se simpatično predstavili z dvema pesmima.

Tradicionalno v domu organizirajo športne igre, tokratno priložnost so izkoristili za podelitev priznanj najboljšim. In podelitev je bila še posebej slavnostna, saj so priznanja prejeli kar iz rok dobitnice srebrne olimpijske medalje v teku na 800 m, Jolande Čeplak. Simpatična atletinja, ki pogosto zahaja v šentjurski dom, saj tu biva mati njenega moža, je v kratkem intervjuju požela simpatije zbranih, najboljšim domskim športnikom pa osebno čestitala k njihovih dosežkom. Zanimivo, da so bile v ospredju predvsem ženske, najboljša pa je bila Šentjurčanka Zofka Kincl. Razglasili so tudi najboljšega domskega ribiča; naziv »carja« si je pripel Vinko Kovač, ki je ujel kar 66 postrvi.

GRDINOVI VEČERI

Zupanc s Primoža je bil vedno tiho

Šentjurski dvojni doktor in eden najplodnejših in spoštovanih slovenskih družboslovnih znanstvenikov–avtorjev, Igor Grdina, je v prostorih šentjurske knjižnice zopet razkazal svoje razkošno znanje. Tokrat je bila na vrsti predstavitev knjige *Analiza razvoja slovenskega parlamentarizma*, ki je maja izšla pri Inštitutu za civilizacijo in kulturo, katerega sodelavec je seveda tudi ddr. Grdina, ki je pri knjigi sodeloval s člankom »Oblike parlamentarizma v obdobju 1918-1941«, urednica pa je bila Barbara Vugrinec.

Omenimo še, da je med sodelavci ICK najti tudi Mića Mrkaića in Aljo Brglez, ki je tudi direktorica inštituta, ki je lociran na znameniti Beethovnovi ulici v Ljubljani, in je pozornost pritegnil s pronicljivimi prispevki njegovih sodelavcev v dnevniku *Finance*. Zbornik sestavljajo prispevki devetih avtorjev, kjer je Grdina sodeloval tudi kot mentor, in pomeni »Prvi pravi pregled slovenskega parlamentarizma skozi zgodovino,« kot je povedala voditeljica večera dr.

npr. izvedeli, da je beseda parlamentirati dejansko nastala v okolju samostana in je imela pomen pomenka o vsem. Slovenska politična zgodovina je v mnogočem zgodovina parlamentarizma, saj plemstva praktično nismo premogli. Novejše obdobje, ko ne moremo govoriti o parlamentarizmu, je obdobje komunizma, kar je potrdil tudi Edvard Kardelj. Po drugi strani naj bi bilo napačno mišljenje, da je jugoslovanski kralj Aleksander vladal brez

Neda Pagon in Igor Grdina

Neda Pagon, ena najvidnejših slovenskih sociologinj, trenutno urednica založbe *Studia humanitatis*. Omenimo še, da je Pagonova nosilka viteškega reda republike Francije za znanost in umetnost.

Prireditve, ki jo je spremljalo »komorno« število obiskovalcev, se nista udeležila napovedana zvezdnika Alja Brglez in Stane Granda, kar je bilo sprva napovedano. Večer je minil v relativno vedrem vzdušju, k čemur je zlasti prispeval ddr. Grdina z nekaterimi iskrivimi dovtipi, kot je npr.: »Parlament je zdaj v krogu – cirkus je vedno v krogu.« Prisotni smo

parlamentarne pomoči. Zanimivo je bilo slišati zgodbo o Matiji Zupancu s Primoža, ki je bil izvoljen v okviru celjskega okraja in se naj bi zavzemal za pravice kmetov, vendar je v dunajskem državnem zboru vedno tiho. Bojda pa zato tudi ni storil nobene škode ... Med zanimivejše anekdote spada nastop nekega slovenskega poslanca, ki je na Dunaju govoril kar 14 ur neprekinjeno. Knjiga se ne ukvarja z obdobjem po slovenski osamosvojitvi, kakor tudi ne s sintezo, čeprav so podani mnogi nastavki za njeno samostojno oblikovanje.

br

VISOK PEVSKI JUBILEJ

90 let prof. Franca Klinarja

Talent, pogum, veselje in delovne navade so bile tiste vrline, ki so prof. Franca Klinarja vodile skozi življenje. Leta 1983 ga je pot zanesla na Ponikvo, kjer je najprej prevzel umetniško vodstvo tamkajšnjega moškega zbora, kasneje pa še Ženskega pevskega zbora skladatelj Ivana Ipavceva iz Šentjurja. Kot njihov zborovodja je deloval polnih deset let, v katerih je zbor dosegel vidne uspehe. V čast devetdesetletnice njegovega rojstva so mu pevci in pevke 29. septembra pripravili sprejem v Ipavčevi hiši v Šentjurju.

Pravijo, da dobrih ljudi nikoli ne pozabiš. Sploh pa ne tistih, ki so ti vlili veliko novega in kvalitetnega znanja in te vodili do uspehov. Ravno to so hoteli

dokazati tudi pevci in pevke, ki so nekoč urili svoje glasove pod vodstvom prof. Franca Klinarja. Že malo pred 17. uro so se v Ipavčevi hiši začeli zbirati Klinarjevi sorodniki, znanci in prijatelji. Najprej so ga pričakale tople čestitke ob osebnem prazniku, sledil je uvodni govor predsednice ženskega pevskega zbora Marije Rataj. Da je bila pozdravna pesem Dekletom zapeta z dušo, so pričale rosne oči in nasmeh na ustnicah pevcev in pevk.

Sledile so zahvale članov moškega pevskega zbora in ožjih sorodnikov, ne smem pa pozabiti nagovora šentjurskega župana g. Štefana Tisla, ki je bil hkrati tudi pokrovitelj sprejema. Kot ljubitelj petja in dobre glasbe je izrazil veliko spoštovanje do prof. Klinarja. Skupaj so se spominjali dosežkov, ki so jih pridobili pod njegovim vodstvom, na primer bronastega in srebrnega priznanja mesta Maribor na Naši pesmi ter raznih priznanj, plaket in zahval občine Šentjur. Manjkalo ni tudi dobre jedače in

pijače ter slavnostne torte, ki sta jo s skupnimi močmi razrezala nekdanja predsednica ženskega pevskega zbora Jožica Vovk ter slavljenec večera. Profesor Klinar je prav rad stopil spet pred zbor in dirigiral pesem Tebe pojem. Čeprav je minilo že kar nekaj let, odkar je gospod Klinar naučil zbora te pesmi, so se vendar le z mislimi spet vrnili v tiste čase in jo zapeli z vsem srcem in močjo. Da je bil slavljenec počaščen, da so se zbrali v tolikem številu, so pričale številne zahvale, topli stiski in objemi. Zabaval nas je z raznimi anekdotami in zgodbami, ki so se mu pripetile na njegovi življenjski poti in ki se jih še danes s takšnim veseljem spominja. Na koncu so sledile zdravice in pogostitev.

Marija Rataj, predsednica ženskega pevskega zbora: »Profesor Klinar je dal našemu zboru toliko kvalitetnega znanja, da ga je še danes moč občutiti, neke v ozadju, v spominu. Imel je to srečo, da je poklicno delal tisto, kar je tudi sicer rad počel, in je zato njegovo delo bilo toliko bolj kvalitetno. Spoznale smo ga kot pedagoškega, kulturnega človeka, polnega pozitivne energije. Že res, da je, kadar so bile na programu vaje, delo jemal zelo resno in ni popuščal. Verjetno brez tega nikoli ne bi dosegle tolikšnih uspehov. Vedno smo ga gledale z velikim spoštovanjem v očeh, saj je na nas prenesel veliko znanja iz Beograda, v katerem je vodil vrsto srednješolskih in šolskih zborov ter celo simfoničnih orkestrrov. Počaščene smo, da je delček svojega znanja prenesel na nas.«

A.D.

NOVI ŠENTJURSKI BRENKAČI

Jen-dva-tri-štir'

V Šentjurju je po dolgem času končno spet zrasel bend! Zadnji septembrski petek so na plano stopili Štej.do.4, ki so v Prostoru, kamor se občasno prelevi kulisarnica v šentjurskem združenem domu, zadovoljevali skoraj stotnijo duš. Mitja Kamplet (bas, vokal), Gregor Marzek (bobni), Bojan Mitić (kitara) in Luka Žerjav (kitara)

so bend nekje od začetka letošnjega leta. Svoj navdih iščejo med garažnimi in neodvisnimi rock izvajalci, katerih dela se znajdejo tudi na njihovem repertoarju (At the Drive-In, Dead Moon, Franz Ferdinand, Pixies). Rockovski kritik, ki bo o tej religiji 20. stoletja v kratkem predaval tudi v Šentjurju, bi morda porekel, da so fantje na pravi poti. To pogojno trditev podkrepljuje dejstvo, da so Štej.do.4 odigrali tudi pet avtorskih del, Broken Mirror, Mucek, Kings of Masturbation, Tesseract in Hit, ki jih je publika kar dobro prebavila. Frontmen Luka, ki si je okoli vratu nadel metuljčka, je s publiko komuniciral dokaj suvereno, saj jih je v ustreznem trenutku pripravil do tradicionalnega skandiranja »JEN-DVA-TRI-ŠTIR«, s čimer se publika v Prostoru odzove, če so ji goslači na odru segli v srca. Trema in komaj prvi odrski kilometer sta se kvartetu sicer pošteno poznala, vendar bodo v vsakem primeru morali nekaj narediti s preveliko statiko. Adut zasedbe je gotovo menjavanje vokalistov, saj se lažje prilagajajo strukturi pesmi. Fantje, tako naprej, in čakamo na naslednje štetje!

Matjaž Romih prepeval v grajski kašči

Grajska kašča na Planini počasi postaja glasbeno središče občine. Tokrat sta v njej predstavila svojo šansonsko umetnost radijski napovedovalec in kantavtor Matjaž Romih, skorajda domačin iz Planinske vasi, in kitarist Luka Ropret. Romih je letos zmagal na radijskem festivalu Šanson 2005.

Šanson je zanimiva in zahtevna glasbena zvrst in zanimivo je bilo spremljati, kako ga bo sprejelo planinsko občinstvo. Natančno 34 poslušalcev, večinoma mladih (če izvzamemo častnega občana Šmida, njegovo ženo ter župana Tisla) – v kašči bi jih brez gneče spravili vsaj kakšnih 15 več – se je odzvalo razmeroma rezervirano, brez posebno vročih aplavzov ali drugače izraženega navdušenja. Gospodične in mlade gospe so se le odobravajoče nasmihale Romihovim domisljicam in nič več. Resnici na ljubo jim Matjaž Romih za kaj takega tudi ni dal pravega razloga; njegovi šansonci so bili sicer povsem korektni, ne pa dovolj aktualni in pronicljivi, da bi avditorij eksplodiral. Brez dvoma njegov šansonski večer, ki ga je organiziral Klump, pomeni korak naprej za grajsko kaščo in njeno glasbeno poslanstvo.

F.K.

BISERNA POROKA

60 skupnih let Jožefa in Milene Toplikar

Minulo soboto sta visok jubilej skupnega življenja obhajala Jožef in Milena Toplikar. 40 svatov je počastilo 60-letnico njune poroke. Slavje se je začelo pred šentjurskim domom starejših, kjer v varovanem stanovanju že leto in pol prebivata Toplikarja, formalni del poroke je potekal v Ipavčevi hiši, slavnostna kosilo in večerja pa v Podčetrtku in šentjurskem hotelu Žonta.

Jožef in Milena sta oba rojena Ljubljancana. Spoznala sta se že pred vojno, natančneje leta 1937 v Rožni dolini, kjer sta oba živela. Nekaj časa sta že bila par, ko je prišla vojna. Milena je ostala v Ljubljani, kjer je bila mobilizirana za telefonistko v vojašnici, Jožef pa je odšel

v partizane. Tam je imel pomembno vlogo, saj je bil politkomisar legendarne XIV. divizije. V enem izmed bojov je bil ranjen, med okrevanjem ga je Milena obiskovala.

Njuna zveza je dočkala konec vojne in 7. oktobra 1945 sta se uradno poročila. »Bilo je hudo pomanjkanje, tako da je bila poroka zelo mizerna. Poleg naju dveh sta bili prisotni samo še priči, komajda smo pri enem izmed ljubljanskih gostilničarjev dobili kolikor toliko spodobno kosilo,« se spominjata slavnostnega dogodka izpred 60 let.

Jožef je po vojni in okrevanju ostal v vojaški službi, Milena je gospodinjala. To je pomenilo številne selitve. »Selili smo se kar desetkrat. Najprej v Maribor, pa kasneje v Izolo, najdlje časa pa smo preživel v Puli. Tam sta se nama rodili tudi hčeri in sin. Pred 29 leti sva se ustalila v Dobrni, pred letom in pol pa sva se odločila za varovano stanovanje v šentjurskem domu,« pripovedujeta 89-letni Jožef in 84-letna Milena.

In kako sta skupaj preživela več kot šest desetletij? »Kmalu sem odšel v pokoj, kjer sem že 49 let. Upokojil sem se kot major, zato se še danes rad pošalim, da je boljše biti živ major kot mrtev general. Ja, zakon je zagotovo velika umetnost, saj pridejo tako dobri kot tudi slabi trenutki. Če se imaš rad, ni nič težko, nikoli pa ne smeš ničesar narediti v škodo partnerja in otrok. Zlo so tudi alkohol in karte, ki so uničili že številne zakone,« razmišlja Jožef, ki je še vedno zelo aktiven. Veliko prebira in se zanima za elektroniko. Pred kratkim je izdelal vremensko postajo, ki jo bodo montirali na streho doma starejših. Da bosta z Mileno točno vedela, kakšno je zunaj vreme, in se brez skrbi podala na sprehod, pravi Jožef.

Tudi Milena ima na zakon lepe spomine: »Vesela sva, da so najini otroci uspeli v življenju. Vsakozhi sva bila aktivna. Veliko sva potovala in z avtomobilom prešla kar devet držav. Še pred tremi leti sva smučala na Rogli. Najlepše nama je bilo nedvomno v Dobrni, kjer sva se dokončno ustalila. Vseeno sva se odločila, da bo za naju najbolje, da se preseliva v dom. Morava pohvaliti tukajšnje osebe na čelu z direktorjem. Zares lepo skrbijo za naju.«

Jožef in Milena sta 60 let skupnega življenja proslavila minulo soboto. Svatje, bilo jih desetkrat več kot prvič v Ljubljani, so se zbrali pred domom starejših. Od tam so se podali v Ipavčevo hišo, kjer sta zakonca Toplikar biserno poročila župan Tisel in načelnica upravne enote Stoparjeva. Slavje se je nadaljevalo v Podčetrtku in v Žonti. Čestitke in obilo zdravja še naprej!

L. H.

55 LET DU ŠENTJUR

V znamenju stoletnika in humorja

Minuli petek so šentjurski upokojenci proslavljali 55-letnico ustanovitve društva. Ob tej priložnosti so izdali poseben bilten, hkrati pa se zahvalili najzaslužnejšim botrom in članom. Prireditev je potekala v humornem vzdušju, največ aplavzev pa je požel Ivan Kukovič, dolgoletni član društva, ki bo v decembru dopolnil 100 let.

Prireditev je simpatično povezovala Slavica Čoklc, slavnostni nagovor in tudi kasnejši »izhodi« pa so bili v znamenju predsednika Staneta Zupanca. Poudaril je pomen aktivnega življenja upokojencev in hkrati nizal ponudbo, ki jo je po burnem prevzemu mandata v marcu koncipirala njegova ekipa. Očitno so upokojenci znali stopiti skupaj in so aktivni na zares številnih področjih. Prenovili so tudi svojo pisarno,

Skoraj 100-letnemu Ivanu Kukoviču so podelili častno listino

občina, ki jo je tokrat predstavljal podžupan Artnak, pa jim je podarila računalnik, na katerem bodo organizirali tečaje. Čakajo jih še številni izleti; najprej na Kras in v

Prekmurje, za božič pa na Dunaj. V letu 2006 načrtujejo potovanje v Turčijo, kamor bodo odšli z letalom. »Naj vas ne bo strah letala. Nihče še ni ostal zgoraj,« je bil duhovit Zupanc, ki se je izkazal kot odličen govornik.

Zahvalili so se devetim darovalcem spominskega traku in 114 posameznikom, ki so darovali za spominski žebelček. S tem je njihov pet let stari prapor verjetno najbolj ozaljšan v Sloveniji, so se pohvalili. Podelili so tudi štiri priznanja najzaslužnejšim članom. Za kulturno in gledališko udejstvovanje Mariji Kolar, za vodenje pohodništva Jožetu Jazbinšku, zahvalili so se tudi prejemnici letošnjega kipca Sv. Jurija Nevenki Cmok. Posebno častno listino je prejel skoraj 100-letni Ivan Kukovič, ki je član šentjurskega društva že polnih 40 let. Kljub letom vitalni možakar se je nasmihal duhoviti obrazložitvi, kot recept za dolgo življenje pa je priporočil veliko volje, časa in poštenega dela.

Ob koncu so društvu na čast spregovorili številni gostje, prireditev pa se je končala z gledališko predstavo Zaljubljeni grofič. V preddverju je Kmetijska šola upokojencem pripravila prigrizek in rujno kapljico.

L. H.

Na mamicah svet stoji

»Če človek začne s trdnimi prepričanji, bo končal v dvomih, če pa se zadovolji z dvomi, bo končal z gotovostmi.«

- Francis Bacon

V celjski porodnišnici so od 10. septembra rodile naslednje mamice:

13. septembra: Anica Luskar s Planine – dečka, Mihaela Pušnik s Planine – deklico, 15. septembra: Nevenka Kolman s Planine – dečka, 17. septembra: Branka Prelog s Prevorja – deklico, 18. septembra: Frančiška Močenik z Grobelnega – deklico, Sonja Jagodič s Planine – dečka, 19. septembra: Tadeja Fendre s Ponikve – dečka, 21. septembra: Melitka Deželak z Grobelnega – dečka, 22. septembra: Mojca Kovačič z Doba – dečka, 23. septembra: Stanka Artiček s Prevorja – deklico, 1. oktobra: Ines Novak iz Šentjurja – deklico, 2. oktobra: Stana Gavrič iz Šentjurja – dečka, Mojca Mlakar z Grobelnega – dečka, 3. oktobra: Marija Zupan s Prevorja – deklico.

Čestitamo!

Literarni natečaj

**Pokrovitelj
natečaja so
Trgovine
Jager**

Razpisujemo natečaj za najboljši literarni izdelek (zgodba, anekdota, pesem, satira ...) čim bolj domače šentjurske teme. Vsebina naj bo obarvana aktualno, politično, "satirično", itd., obsega lahko največ do 4000 znakov.

Prispevke pošljite do vključno 20. novembra 2005 na uredništvo ŠN, D. Kvedra 11, označeni naj bodo s šiframi, priloženimi v zaprti kuverti.

Pokrovitelj Trgovine Jager bo nagradil tri najboljše prispevke z darilnimi boni za 20 in dvakrat po 15 tisoč tolarji.

Policijske cvetke

Kako se znebiti zlatnine

Enostavno: lepo jo imejte spravljeno doma in počakajte na vlomilce. Sistem so pred kratkim (20. sept.) preizkusili v Stopčah, kjer so jih neznani »dobrotniki« obiskali kar sredi dopoldneva in jih olajšali za okrog 600 tisočakov vreden plen. Le okroglih 100 tisočakov manj je bil vreden podobno dobrodelni obisk štiri dni kasneje v Svetinovi ulici v Šentjurju.

Če vam je žal razbitih vrat ali oken, je najbolje ključ pustiti v vratih.

Učinkovito poljedelstvo

Stokanje naših kmetov, da se kmalu ne bo dalo več preživeti, je odločno demantiral 55-letni občan iz Podlešja. Policisti, ki so konec septembra nenadejano prišli k njemu na strokovno ekskurzijo, so se samo čudili, kako je lahko brez sleherne mehanizacije na razmeroma mali, toda sodobno agrikulturno urejeni parceli pridelal okrog 20 milijonov SIT vreden pridelek. 262 bujno razraslih sadik konoplje ter še okrog 10 kilogramov že delno finalizirane (strokovno dehidrirane) robe predstavlja za slovensko tržišče pomembno intervencijsko kvoto. Ki pa žal zaradi policijskega nerazumevanja opojne scene ne bo realizirana.

Poljedelcu so odvzeli tudi revolver in malokalibrsko puško; ker ga bodo odslej čuvali kar policisti sami, je pač res več ne potrebuje.

Še dve drogeraški

Toda manj spektakularni: 26-letni Velenjčan, ki ima v naši občini vikendico, je v svojem kamionu tovoril dva litrska kozarca posušene konoplje, ki so si jo kar na cesti prisvojili policisti. Nič bolje se ni godilo 21-letnemu Šentjurčanu, ki je sredi belega dne popadel v Akvonijskem preddverju nastavljeno skrinjico s prostovoljnimi prispevki in si nato privoščil avtomobilsko dirko s policisti, ki so ga uspeli premagati šele sredi Celja. Ker ga je že pred koncem policijskega postopka načela abstinenčna kriza, so mu morali postreči še s porcijo metadona.

Ko vinček govori ...

... se vam lahko zgodi nekaj podobnega, kot se je zgodilo 26. septembra 40-letnemu Šentjurčanu iz Hruševca. Mati in nečak, pri njima je začasno stanoval, sta mu šla resno na živce in je malo popenil. Po drugem obisku sredi noči so ga policisti dali v hladilniško hrambo na PP Šmarje, naslednji dan pa so mu izrekli kruti ukrep prepovedi približevanja ljubljnim domačim. Sedaj ga ima pod streho socialna.

Lepše jo je odnesel kronični kršilec javnega reda in miru iz Loke pri Žusmu, ki je že neločljivi del tamkajšnje folklore. Ker je obljubil, da bo pridkan in bo imel rad svojega očija, je lahko ostal doma.

FK

Praznična Lucija

Čestitam! Toda za kaj in komu? Štefu in Cvetotu ali občanom in meščanom? Saj res ne vem, kako bi se obrnila, da ne bi imela riti odzadaj. Pa saj je vseeno, pač čestitam vsem skupaj in amen, saj me nič ne stane. Sem pa res radostna, ker je to praznovanje razsvetlilo pamet mojemu uredniku, da tista rahlo retardirana Pepca ne more pokrivati niti kmetiško zatežene Občine s Štefom na čelu, kaj šele intelektualno in družabno visoko pozicioniranih mestnih duhovnih razsežnosti našega občinskega središča, in je lepo ponižno pricapljal spet do mene. Pa mu te njegove nestanovitnosti niti ne zamerim, ker mu pač usoda ni bila naklonjena: pol življenja je preživel po hlevih, in ve se, kako okolje oblikuje človeka. Pepca prav gotovo lahko poštenemu ljudstvu verodostojno razlaga kot kurja čreva raztegnjeno pravilčno simboliko Tolovaja Mataja in županove pravljice o ženskah in vinu, s katerima je naša občinska oblast na svojem praznovanju v loški telovadnici očaravala svoje volivce, bi se pa dobesedno usrala v hlače, če bi morala opisati galantni praznični protokol mestnega minižupana Cvetota, lepoto Jurijevega kipca ali eleganco zahvalnih mestnih listin. Da sploh ne govorim o tem, da verjamem, da je županov gasilski golaž svojemu stanu primerno še kulturno posrežala, bi pa povzročila vsesplošno zgražanje, ko bi se na Cvetotovi praznični pojedini spopadala s škampi, prefinjenimi nadevi, vseh vrst solatami in domišljenimi mesnimi specialitetami. Pa res je ne šimfam, hočem le povedati, da je prav, da se vsak drži svojih, pa bo vse v redu. Pepca naj dolino lepo pusti pri miru, po mili volji pa se lahko razpiše o svojem dobrotnem šentjurskem županu Štefu, ki ne more in ne more pozabiti svoje rodne Planine, pa je naknadno poasfaltiral še zgornji del trga, ali pa o tisti Perčičevi pesi, ki so jo Kovačevi asfaltni plini tako odebelili, da jo je Martin moral v zeleni samokolnici lastnoročno pred Zadrugo razstaviti. Me tudi figo briga, ali Melodijo sestavlja le okroglolični Jernejček ali pa je v društvo vključil tudi mamo Dragico, kot nekateri ugibajo, in ali sta turistično društvo le Jana in mala Heda, glavno je, da jim veselice ratajo, Avstrijci jodlajo, ljudje pa so veseli. Toda to so malenkosti, s kakršnimi si Lucija ne bo mazala rok. Zame so pravi dogodki obisk samega gospod Kučana, ki je pred 15 leti še kot tovariš lastnoročno zasadil kasneje nekajkrat demolirano lipo na Mestnem trgu, navzočnost bivšega celjskega župana Rojeca, ki nam še do danes ni postavil botske fontane pred Občino, še bolj bivšega šentjurskega župana, sedaj mojega tečnega urednika, ki še kar naprej mora šentjurski plebs s svojimi modrostmi, njegovega dobrega prijatelja Ladislava, ki se

je, hvala bogu, spodobno upokojil, in še drugih tovrstnih arheoloških Cvetotovih gostov, kar je raven, na kakršno Pepca s Perčičevo asfaltno peso ne more štartati niti v sanjah.

Sicer je res, da nisem več stoprocentno za župana Štefa, ker je človek pozabil, da imamo tudi drugi k sebi obrnjene roke, toda moram priznati, da je v množici prireditev, ki jih je posvetil našemu občinskemu prazniku, imel nekaj res polnih zadetkov. Je za župana lahko še kaj lepšega, kot če ima med svojimi podaniki poleg številnih občinskih in mestnih odlikovancev še kakšnih 100 ali 200 zaslužnih gasilcev in ribičev, ki so vsi v službi ljudstva in ljubezni do oblasti

krvavo zaslužili svoje diplome? Ni. Res pa je bil upravičeno zelo jezen, ker so gasilci zlonamerno talali lepše diplome od občinskih, in da je bila mera skoraj polna, pri tem niso spoštovali niti konkurenčne klavzule in so jih nekaj obesili tudi politikom oziroma strankam. Apolitičnim gasilec v opravičilo ja treba le povedati, da pa jih niso lahkomišeln razmetavali za opozicijo. Če seveda izvememo tisti škandal, ki ga pa niso oni zakrivali, ko se je bivši združeni listaš in sedanji socialdemokrat Cveto nasilno polastil diplome, ki je bila namenjena bivšemu socialdemokratu, sedaj še samo nekakšnemu demokratu in podžupanu, ponkovškemu Jožetu. Tudi sem bila nadvse prijetno presenečena, da se je cel občinski vrh, ki je sicer pogansko naravnan (z izjemo krščanskega podžupana Dragota, ki še uboga mamo Slavico), spokoril in v zgledno sodeloval na občinski slavnosti vseslovenskega zborovanja katehetov, in tudi drugih občinskemu prazniku posvečenih molitev. Enako nisem prezrla lepe geste Jimmijevih Prijateljev borze, ki so na novo usposobili nekdanje Vojkovo zavetišče na Resevni in se jim tako ne bo treba več drenjati po šentjurskih gostilnah ter se izpostavljati certifikatski ljudski fovšiji. Kot se za občinsko pridobitev in praznik spodobi, je vrvico prerezal lastnoročno sam župan Štef, župnik Čonč pa je s svojim blagoslovom bodoče uporabnike vključno z gospodom županom vnaprej odvezal vseh tamkaj načrtovanih grehov. Je pa treba priznati vso čast in slavo gospodu Čonču, ki ima našega Štefa iz srca rad, da kljub temu ni popustil populističnim pritiskom in odveze ni razširil na Štefovo asfaltovanje in druge podobne slučajne zmote. Resnici na ljubo, to niti ne bi bilo potrebno, kajti svetniški javorski Joža si je že na začetku mandata voljno prevzel na svoje rame križ Štefovih proračunskih skušnjav.

radio 93,7 87,6

Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

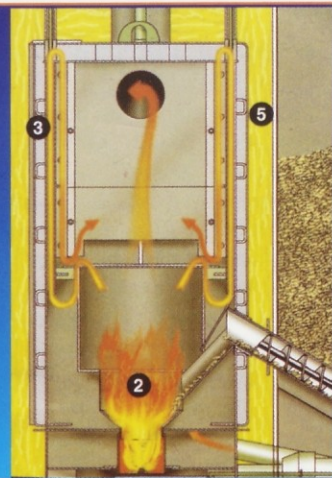
ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

**Brezplačni ogledi
- ponudbe**

Montaže z garancijo!

OGREVANJE
bio masa,
plin,
olje

PONUDBA MESECA

Peugeot 206,
diesel,
letnik 2000,
1.250.000 SIT

Jani AVTO

- avtokleparstvo
- avtoličarstvo
- prodaja rabljenih vozil

UGODNO

PREPISI VOZIL

tel.: 03 749 10 00, fax: 03 749 10 01,
gsm: 041 627 924, gsm: 031 627 924

PESTRA PONUDBA RABLJENIH VOZIL!

PONUDBA MESECA

Punto, 1,2,
letnik 2001
950.000 SIT

BT - BIRO

- računovodstvo in
knjigovodstvo

- tajniška in pisarniška dela
- tipkanje seminarskih nalog

TRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

**UGODNA
PONUDBA
OZIMNICE!**

**ZA NAKUPE
KI SE SPLAČAJO!**

ŠENTJUR V ČASU

Brez sprememb propad
v petih letih

Šentjurski Alpos je pred tednom dni gostil Emila Milana Pintarja, predsednika vlade v senci in komisije za skladnejši nacionalni in regionalni razvoj. V široki razpravi je med drugim dejal, da bodo morali v podjetjih, če želijo dohajati razviti svet, polovico svoje proizvodnje zamenjati vsakih pet let, vsakih sedem let pa opremo, ki se mora v tem času finančno amortizirati.

Novi tednik, 11. 10. 1990

Kdo ne potrebuje VIZ?

Znano je, da položaj osnovnih šol v šentjurski občini ni enak. Centralne šole, ki so ponekod prepolne, se ne morejo primerjati z majhnimi podružničnimi šolami na obrobju občine. Doslej je vse združeval Vzgojnoizobraževalni zavod, ki je za šole opravljal precej nalog, ki bi jih sicer morale vsaka zase. Gre za reševanje kadrovskih vprašanj, pa tudi za združevanje sredstev amortizacije, ki so jih potem delili šolam glede na potrebe. Jasno je, da so pri tem dobili nekateri več, drugi manj. To je eden od razlogov, da so pričeli nekateri dvomiti v potrebnost VIZ. Na sestanku so ravnatelji sklenili, da bodo preučili, kakšen bi bil najboljši način organiziranja skupnega dela osnovnih šol. Že sedaj pa dvomijo, da o do sprememb sploh prišlo, saj so ravnatelji v isti sapi ugotavljali, da bi imeli brez VIZ preveč dela.

Novi tednik, 3. 10. 1985

Kje so tiste rožice...?

Cvetlični nasad pred cerkvenim obzidjem v Šentjurju so sicer lepo zamišljeni, toda mimoidoče zbode pogled na rože in okrasno grmičevje, ki so nenehno v zeli. Nič lepše ni okolije pred spomenikom žrtvam NOB in tudi gredice v Kvedrovi ulici so kar naprej zapleveljene in zelo neredno košene. Plevel prerašča tudi cvetličnjake pred blagovnico Merx in skupščinsko stavbo. Iz sredstev sklada za urejanje mestnega zemljišča bi se vendarle moral najti kak dinar za vzdrževanje tovrstnih nasadov v Šentjurju.

Novi tednik, 9. 10. 1980

Udarne akcija

Prejšnji teden je Predsedstvo ObK ZSM in kadrovska interesna skupnost Šentjur organizirala enodnevno udarno akcijo v krajevni skupnosti Prevorje. Udeleženci – mladinci so kopali jaške za vodovod in industrijski kabel.

Novi tednik, 2. 10. 1975

spomine obuja Bogdan Rahten

POMEMBNI ŠENTJURČANI

Prof. Edvard Goršič

piše Rado Frece

(6. nadaljevanje)

V prejšnjem nadaljevanju smo iz Goršičeve monografije o dr. Antonu Schwabu izvedeli, s kako veliko častjo in laskavimi pohvalami sta bila šentjurska rojaka zdravnik in skladatelj Benjamin in Gustav Ipavec leta 1905 v Celju izvoljena za prva častna člana Celjskega pevskega društva. To nadaljevanje začnjam z zanimivim podatkom, da so listine o tem častnem članstvu skladateljema podelili na svečanem koncertu, ki ga je v Ipavčevo čast priredilo in izvedlo CP Društvo pod vodstvom dr. A. Schwaba v njunem rojstnem kraju

Takole je nazdravil Janez Čokl, predsednik MPZ Skladatelj Ipavec Šentjur, slavljenemu zboru in dirigentu prof. Edvardu Goršiču, ter predsedniku Janku Pokliču na svečanem koncertu ob 100-letnici delovanja Celjskega pevskega društva, ki je izzvenel v dvorani Narodnega doma 27. Januarja leta 1995 v Celju.

– Šentjurju.

V tej monografiji je Edvard Goršič med drugimi opisal tudi svoja videnja in dognanja. Nekaj teh je v naslednjih stavkih takole opisal: »Seveda je bil pisec [spominov na Ipavce dr. Schwab, op.p.] na Gustava in njegove pesmi čustveno navezan in ga je toliko bolj motilo, da šentjurskega zdravnika in skladatelja neglasbeniki kot umetnika niso spoznali. Tako nekoliko očitajoče izzveni tudi zaključek Schwabovega zapisa o Gustavu Ipavcu, ko opisuje njegov pogreb avgusta leta 1908 v Šentjurju. Na tem pogrebu se je namreč zvrstilo več govornikov '... ki so naštevali njegove vrline in zasluge. Nobeden pa ni zinil, da pokopavamo skladatelja. Kot zadnji govornik sem nastopil jaz [dr. Schwab, op.p.] in nisem mogel drugače, kot da sem poln gneva poudaril, da so siceršnje zasluge Gustavove res velike, a da jih za presojo njegovega delovanja kar nič ne potrebujemo. Zadosti je in daleč vzvišeno nad vsem drugim, da je bil Gustav slovenski skladatelj po božji milosti, ki nam bo večno živel... V nadaljevanju spominov na Ipavce dr. A. Schwab opisuje kakšen uspeh je imela Decembra 1906 izvedba Josipovega dela, pantonime Možiček, ki ji je Schwab prisostvoval v Gradcu: » ... V veliko zadoščenje mi je, da sem ga videl v trenutku njegove največje slave in sreče ... Tam ga je publika čudovito občudovala in oboževala. Zlasti ženski svet je bil strašno navdušen

za krasno raščenega moža

– gorečega za glasbo...«

Zapis o Ipavcih pisec končuje s svojimi spomini ob žalostnem koncu skladatelja Josipa: »Nekega dne sem bil poklican k Josipu kot zdravnik ... Skladatelj je bil nezavesten in je ostavil vtis težko bolnega človeka ... Vedel sem sicer, da imamo zoper smrt v tem primeru sigurno zdravilo, ki je tudi res storilo svojo dolžnost ..., a v svojo veliko žalost sem obenem spoznal, da mu bodo po ozdravljenju telesne in duševne moči pešale stalno, tako da ostane za kompozicije za vse življenje in sčasoma za izvrševanje zdravniške prakse nesposoben ... Najhujše pa je bilo, da nisem smel zaupati nikomur, razen mojim kolegom. Moral sem poslušati najnesmiselnejše razlage Josipove bolezni ... branil sem ga z globokim usmiljenjem ... Tako je bil pokopan talent ...«

V stoletni Kroniki Celjskega pevskega društva je njen avtor prof. Edvard Goršič opisal tudi zanimive dogodke povezane z Ipavci in s Šentjurjem, nekaj teh bom v zelo skrajšani obliki omenil in navedel v naslednjih vrsticah.

»V letu 1932 se je v Mariboru na iniciativo skladatelja Vasilija Mirka ustanovila Ipavčeva pevska župa. Med prvimi osmimi društvi se je znašlo tudi CP Društvo, ki je prestopilo iz ljubljanske Hubadove župe. Ideja, da bi bil ob štirideseti obletnici CP Društva v Celju občni zbor Ipavčeve župe z odkritjem spomenika bratom Ipavec, pa ni bila uresničena. Namesto tega so na rojstni hiši Ipavcev v Šentjurju vzdali spominsko ploščo, slavnostni koncert pa so imeli najprej zbori zbrani v Ipavčevi župi nato pa CP Društvo, ki je za to slavnostno priliko nastopilo z 92 pevci in pevkami. O obeh dogodkih 13. in 14. maja 1934 so kronisti zapisali med drugimi sledeče: '... Veličastna pevska svečanost [v nedeljo, 13. maja, op. p.] je zbrala mnogo častilcev ob priliki odkritja spominske plošče skladateljem. Dr. Anton Schwab je v zanosnem govoru orisal zasluge bratov Ipavec za probudo narodne zavesti ... ter čestital Šentjurčanom, da sta se v njihovem kraju rodila tako velika moža. Predsednik Ipavčeve župe Vasilij Mirk pa je predal občini – z lepim govorom – ploščo v čuvanje ... Po svečanosti v trgu se je množica udeležencev podala na pokopališče h grobu Ipavcev, kjer je zborovodja Hubadove pevske župe in urednik »Zborov« Zorko Prelovec očrtal velike zasluge skladatelj Ipavec ... Združeni zbori so zapeli Gustava Ipavca pesem Vse mine, častitljivi prapor Celjskega pevskega društva pa se je poklonil nad njihovim grobom ...'»

(se nadaljuje)

Virj:

Edvard Goršič: Dr. Anton Schwab 1868-1938, CPD, Stoletna kronika, Celjsko glasbeno življenje

Razmišljanja

Samo brez panike

Nov veter bo zapihal po zatohlem in zadušljivem šentjurskem rajonu, odslej torej dvakrat mesečno, pa še z novim urednikom. Gospod urednik, lepo bi prosila, če bi se dala noter kakšna druga fotografija moje veleocenjene pojave, če že moram strašiti po Šentjurskih, sicer pa že pet let ne izgledam tako, kot na tistile fotografiji nad tekstom. Kar ima tudi svoje dobre strani: če se, recimo, pojavim vsake toliko v Šentjurju, nihče ne bo tekal za menoj s kakšno lopato. Kar pa pomeni zopet nekaj zaskrbljujočega – malo se že sekiram, da me sploh ne berete. Hja, kriza identitete pač, šmrc ... Se bom poboljšala, obljubim. Ko smo pa že ravno pri krizi – danes bomo zapisali nekaj o duševnem zdravju.

Enkrat ta mesec, se mi zdi, ali pa kar ves mesec, ne me držati za besedo, z datumi bolj slabo stojim, kar vam lahko potrdita tudi bivši in sedanji urednik, ki me morata neprestano v zadnjem hipu opozarjati na roke oddaje članka, se bomo šli ene vrste dan duševnega zdravja. Lepo vas prosim, kot da je še kdo izmed nas čisto pri pravi. Me je pa zadeva dejansko zainteresirala do te mere, da sem začela sama pri sebi intenzivno razglabljam, koliko prisebnih osebkov sploh poznam. Enostavno jih ni, z menoj na čelu, se razume. Nikogar ne poznam, ki bi vse dni po svetu hodil z nasmeškom, se obnašal v skladu z vsemi splošno sprejetimi družbenimi pravili in se skozi življenje lahkotno prebijal brez večjih čustvenih pretresov ter stresov. Sedaj se pa poprašajmo: kaj, hudiča, je narobe z nami? Pa tolikokrat poslušamo o tem, kako je treba živeti, kako se je potrebno sproščati in kako zelo pomembna je zdrava psiha tudi za telesno zdravje. Pravzaprav je bojda njegov predpogoj. Če se, denimo, v življenju kdaj pa kdaj razburite in si uničujete živce, boste dokazano pokasirali, kaj vem, visok pritisk, rano na želodcu, dvanajsterniku ali vsaj kakšne žolčne kamne (zadnje čase me res kar precej zbada žolč, hm) in še tisoč drugih stvari, ki pa mi trenutno ne pridejo na misel. Le kaj je narobe z nami, se potemtakem vprašajmo.

Za vas sicer ne vem, ampak moj delovni dan ni ravno od muh, sploh če se vzamemo v obzir, da se v našem fahu največ zadev tako ali tako dogaja čez vikend, tako da čisto prostih dni pač nimamo. Zjutraj najprej prižgem radio in že me bombardirajo z informacijami o tem, kje po svetu so spet bombne eksplozije, potresi, orkani in letalske nesreče, sledi moja najljubša oddaja, ko dežurni policist kakšnih deset minut nalaga o tem, kako so ga ponoči biksali moji sokrajani: kam vse so vlomili, koga so zabodli in koliko avtomobilov so odpeljali. Dovolj je simpatičen začetek dneva in dobro jutro. Pa čeprav mi ga zaželi kakšen prijeten radijec s svojim žametnim basom – kaj ti to pomaga, če si pa pravkar slišal, da gre svet v.... Potem pa v službo. Kako je s službami, tako ali tako vemo. Ne poznam poklica, ki ne bi bil stresen in v katerem ljudje ne bi po tekočem traku izgubljali živcev in imeli opravka dnevno s kakšnimi desetimi osebki, katerih edino življenjsko poslanstvo se zdi to, da ti zagrenijo dan. Ne vem, morda je malce bolje, če počneš kaj eksotičnega, recimo, če delaš torte. Pa še takrat se ti lahko ponesreči biskvit ali kaj takega in to ravno, ko moraš zadevo izdelati in dostaviti čez dve uri. Sicer pa, v primeru, da se čisto nič ne obremenjuješ, ljudje, še posebej tvoji nadrejeni avtomatsko sklepajo, da ti ni mar za nič, še najmanj za tvoje delo, in sledijo lahko temu primerne sankcije. To pa ni še nič. Ko pomislim na tiste, ki se poleg tega ukvarjajo še s tem, kako bodo preživeli do naslednjega dne, kaj bodo dali v usta (na srečo takšnih težav nimam, ampak že trkam po lesu), dodajmo še tečnega partnerja s kupom težav, prilagojene otroke, kakšna gospodinjstva opravila in podobne vsakodnevne zadevščine, pa se ne bomo več čudili. Pravzaprav ne znamo več živeti drugače kot ves čas na robu živčnega zloma.

Tukaj se zame debata o duševnem zdravju konča. No, ob strani smo pustili določene psihične motnje, ki seveda zahtevajo posebno obravnavo in jih je potrebno jemati skrajno resno. Življenje ni potica, bi rekel moj sodelavec, in prav ima. Ali pa živim v napačni časovni in prostorski dimenziji. Na vsakem koraku tako srečujem psihično izčrpane ljudi, vi pa verjetno tudi. To je dandanes definicija normalnosti – da se ti vsaj malo frclja.

Polona Mastnak

O bežanju stran

Where do you catch the bus for tomorrow ... Stara pesem iz starega filma, kjer je Anthony Hopkins še takorekoč mulc. Igra poročenega moškega, ki se zaplete s svojo študentko, in njegova žena, igra jo Shirley McLaine, se prav kot on zaplete z mlajšim ... Pristanejo v istem zimskem počitniškem domu, tam se sredi noči znajde še njuna hči, študentka, ki se je sprla s svojim fantom, ki ga sicer ljubi, toda ne pristaja na njegove skoke čez plot ... Obrabljena tema?

Zame ne. Za ljudi okrog mene tudi ne, čeprav v lahkotnih pogovorih predvsem kot šala, obrekovanje ipd. Zadnjič sem se pogovarjala s parom, oba drugič poročena, inteligentna, samozavestna, zrela, lepa, pridna, uspešna, dobra starša – vse! No, z njima sem se o tem najbrž pogovarjala resno. Sta svobodnih nazorov, pa to ne pomeni, da imata ljubice in ljubimce. Nimata jih. Rekla bi, da ljubita drug drugega, se pravi z zaupanjem, spoštovanjem in vsem, kar spada zraven. Prepričana sem, da ne znorita od prizadetosti in uigibanj, če se na primer kdo ne oglasi deset ur na telefon, kadar nista skupaj. In prepričana sem, da se v primeru dvoma postavita zase in zahtevata pojasnilo. Kar se nje tiče, vem, da prevare ne bi tolerirala. Če bi rekla, da jo, potem bi se zlagala, deklarirala nekaj nasprotnega od svojega občutka in načela. Po pogovoru z njo sem se po več letih vprašala – saj res, zakaj naj bi bilo varanje normalno? Zakaj naj bi se s tem jaz sprijaznila, ker pač skoraj povsod je?

V resnici mislim, da je nepotrebno, boleče, in ne predstavljam si svojega življenja še naprej kot niz prevar in vmesnih sreč. So drame, so čustveni kolapsi, so obdobja pobiranja in sestavljanja nazaj. V neki fazi bolečina mine, perspektiva se spremeni. Prevara ni več nož, ki bi ti ga nekdo iz hudobije potisnil med rebra, nekaj drugega je. Postaneš miren, zaveš se, da te partner sploh ni hotel prizadeti, odrezati, ponižati. In greš naprej ...

Potem pa se zgodi spet. Misliš si, da se ne bo, in ko se, si misliš, da ne bo tako težko. No, zame je bilo, le da so se faze odvrtle v nekaj dneh in ne v nekaj mesecih. Ni zelo grozno, vsaj ne, dokler se ne vprašaš – kaj to pomeni? Ali bo vse življenje tako?

Filmi in knjige se končajo. Konec je drame, ali pa je konec zgodbe – v vsakem primeru ne gre za nizanje enih in istih epizod. Nekaj se zgodi, zaradi česar junaki presežejo star vzorec. Kako pa je v življenju? Morda gre le za zelo dolg film ali knjigo, in smo šele v prvi tretjini, četrtini ...

Moj prijatelj pravi, da je varanje neodpuščljivo, ali pa je takšno vsaj drugič, če že ne prvič. Hkrati v drugi okoliščini fantazira o tem in onem, in pravi, da je pač baraba. Toda, kaj pa če smo zaljubljeni v takšno barabo in verjamemo vanjo? Drug prijatelj, psihiater, poročen, pravi, da so moški različni, prav tako ženske. Oba spola obsegata še nekatere tipe, ki so bolj ali manj vsi v neki točki problematični, težki, in eni od teh so zaradi oz. zavoljo varanja. Tretji prijatelj, neporočen, samski, zaposlen v treh evropskih mestih pa si niti predstavljati ne more, da bi kdorkoli od kogarkoli zahteval karkoli. Seks in nasploh spoznavanje in druženje z ljudmi ima zelo rad, pa ne more razumeti, da so ljudje sploh ljubosumni, kaj šele da se mečejo v steno od bolečine zavrženosti, prevare, krivde in podobno. Ni v njegovem sistemu doživljanja, življenja.

Kako torej? Moja tu najprej omenjena znanca, ki sta sicer oba iskriča in živahna, sta zvesta. In če drži, da sta skupaj ena redkih ali pa celo edina varianta ljubezni drug za drugega, in se torej srčno ljubita, mar ne bi popustila, če bi se zgodilo »nedovoljeno«? In moj prijatelj, ki pravi, da je baraba, mar ni mogoče, da se bo srečal z neko načelno deklico, ki bo tu pa tam zbežljala in potem rekla, da je pač tudi ona baraba? Bo šlo sploh komu brez solz? Brez spremembe zornega kota, pomiritve, odpuščanja? In psihiater in svetovljanski prijatelj – najbrž ne točita solz, vsaj ne za to, toda v njunem sistemu ni zvestobe kot dokaza ljubezni in povoda za spoštovanje in samospoštovanje, pa sta ob tem pravzaprav razumevajoča in sočutna do »žrtev«.

Torej predsodek. Ki, kot vsi drugi, povzroča bolečino in krivdo. Ki je, kot vsi drugi, nepotreben. In se bo pojavljal, dokler se ne zgodi nekaj, zaradi česar ga bomo presegli.

Eva Kovač

Kuharski kotiček

Gobe

Menda rastejo, gobe namreč. Gotovo pa bodo rasle po tem dežju. Kaj pa luna? Tudi luna menda vpliva na rast gob. Za vsak slučaj pa so na voljo šampinjoni, čeprav marsikdo pravi, da to niso prave gobe.

Z okusom jurčkov ali lisičk se res ne morejo primerjati. Drži pa še vedno, da naj bi se gobe pripravljale le kot priloge in ne kot glavne jedi.

Krompirjeva juha z gobami

Na maščobi prepražimo 1 žlico moke in 2 žlici sesekljane čebule. Dodamo strok sesekljane česna in 25 dag očiščenih, na manjše kose narezanih gob, in še malo prepražimo. Dodamo pol kg olupljenega in na kocke narezanega krompirja, prilijemo 1,5 l vode ali juhe (lahko uporabimo jušno kocko), solimo, popramo, in kuhamo, da se krompir zmečka. Prilijemo pomet iz 150 ml kisle smetane, 1 žlice moke in malo vode. Juha naj vre še približno 10 minut. Pred serviranjem potrosimo s sesekljanim peteršiljem. Po želji lahko juho še okisamo.

Rezanci z jurčki

Na maščobi prepražimo 2 žlici sesekljane čebule, 5 dag na kocke narezane slanin in 1 žlico moke. Ko čebula porumeni, dodamo strok strtega česna in očiščene, na lističe narezane gobe (približno 30 dag). Prilijemo 1 dcl belega vina, solimo, popramo in dušimo še 10 minut. Nazadnje dodamo pol lončka kisle ali sladke smetane in sesekljan peteršilj. Med tam skuhamo 40 dag rezancev (lahko tudi druge testenine), jih odcedimo in prelijemo z gobovo omako.

Gobe s smetano

60 dag gob očistimo, operemo in narežemo na lističe. Na olju prepražimo 2 manjši sesekljani čebuli, dodamo pripravljen gobe, jih malo prepražimo. Gobam dodamo 2 stroka strtega česna, 0,5 dcl vina, solimo, popramo in dušimo še 20 minut. Nato potresemo po gobah žlico moke, prilijemo 1 dcl sladke smetane, še na hitro prevremo in potrosimo s sesekljanim peteršiljem.

Šampinjoni po grško

30 do 40 dag šampinjonov očistimo, operemo in odcedimo. Odcejene šampinjone stresemo na vroče olje, dodamo sok 1 limone, 1 dcl belega vina, žlici paradižnikove mezge, sol in poper. Kuhamo 7 do 8 minut na vročem olju, nepokrite. Tako pripravljene šampinjone serviramo hladne in so odlična priloga k lososu.

Šampinjone lahko uživamo tudi surove. Naj ponovim že pred časom objavljen recept ...

Solata s šampinjoni in brokolijem

Glavico brokolija očistimo in narežemo na manjše dele. Na manjše dele narežemo tudi očiščene šampinjone. Razmerje brokoli - šampinjoni izberemo po okusu. Tako pripravljene gobe še posolimo, prelijemo z oljčnim oljem, kisom in ohlajene ponudimo k mesu.

C.H.

Kotiček za jezik

Preglas

»Kaj je že to?« bi se vprašal ob naslovu marsikdo. Ko pa bom ta pojav razložila, boste ugotovili, da ta pojav kot rojeni govornici slovenščine že pravzaprav poznate in skoraj v vseh primerih uporabljate. To je to, da v šestem sklonu npr. mož dobi končnico -em in ne -om, kot velja za večino samostalnikov moškega spola. Končnica -em se pojavi še pri samostalniki moškega spola, ki se končajo še na -č, -š, -c, -j. Torej z mečem in ne mečom, Jušem in ne Jušom, stricem in ne stricom ter Jurijem in ne Jurijom. Pa ne velja to le za orodnik pri samostalniki moškega spola, do tega pojava pride pri samostalnikih moškega spola še v nekaterih drugih sklonih in številih, npr. stricema in ne stricoma, stricev in ne stricov. Pri samostalnikih srednjega spola pa je ta premena vidna že iz dvojice mesto - sonce, kjer pride do premene torej že v imenovalniku ednine in še v orodniku (s soncem) pa še v dajalniku množine (soncem) itd.

Pa to, kot že zapisano, ne bi smel biti problem. Morda postane to problem pri

prevzetih besedah, kjer imajo posamezni glasovi drugačen zapis kot v slovenščini in bi po zapisu sodeč neko besedo zapisali tudi brez preglasa, čeprav jo izgovorimo drugače. Pa pojdimo k primerom. Torej svetovno znani primer (pa ne zaradi preglasa!!!) je Bush. Zapisali bomo z Bushem, ker upoštevamo izgovor in ne zapis. Podobno še s Fritzem, z adagiem, Boccacciem, Zolajem. ipd. Do preglasa pride tudi pri tvorjenju svojilnih pridevnikov. Tako bi zapisali Bushev, Fritzev, Boccacciev, Zolajev, adagiev. In ker ima govorniki glas za nadaljnje pregibanje prednost pred zapisanim, pa v primeru Balzaca v šestem sklonu ne bomo zapisali z Balzacem, čeprav bi to zapisano glasovno okolje zahtevalo, ampak z Balzacom, ker upoštevamo izgovorno varianto, torej [Balzak].

Pa še nekaj zapiše Pravopis. Da pri besedah s končjem -io (radio [radijo]) v šestem sklonu pišemo navadno -em, torej z radiem. Kaj pa pomeni ta navadno, torej o dorečenosti in nedorečenosti Slovenskega pravopisa pa kdaj drugič.

Nina Gradič

ŠENTJURSKA UDELEŽBA NA EP V KOŠARKI

Beograd, Beograd, še enkrat bi te videl rad ...

Mesto, kjer se konča reka Sava, mesto, kjer se je končala era Celjskih, nekdanje glavno mesto skupne domovine, še ne dolgo osovraženo - danes, zopet ljubljeno. Od leta 2001, ko se je neslavno zaključila vladavina balkanskega jezdeca Apokalipse, a tudi kandidata za Nobelovo nagrado, Slobodana Miloševića, se tja Slovenci vedno bolj pogosto vračamo. Ima neka tajna veza ...

Mestna silhueta je ozaljšana z oglasnimi tablam slovenskih podjetij, ki so malodane prisotna celo bolj kot v Ljubljani, kjer kraljujejo

Clani ŠKK na beograjskih ulicah

tuje znamke ... Na ulicah je še vedno ogromno jugcev in fičkov. Na splošno se ekonomija popravlja, v trgovinah kakor tudi v lokalih pa večinoma izdajajo račune, ki vsebujejo DDV, kar je bilo še kakšno leto nazaj utopija. Po drugi strani je treba na rundo piva ali na čevape s pravim kajmakom včasih malce potrpeti, ampak ... To je eden izmed čarov balkanskega babilona. Cene so za Slovence še zmeraj sorazmerno ugodne, kar pa ne velja na famoznih splavih, kjer je treba za karkoli

globoko seči v denarnico, toda vsaj razgled je vreden vsakega dinarja ...

Verjetno Slovenci nikjer nimamo tako ljubeznivih in spoštljivih sogovornikov kot zadnja leta prav v Srbiji. To se je pokazalo tudi med nedavnim evropskim košarkarskim prvenstvom, in če ima Slovenec večkrat na Hrvaškem občutek tesnobe in splošne neprijetnosti, je tukaj popolnoma obratna situacija. Seveda ne smemo pozabiti, da so nas tamkajšnje množice le desetletje in pol nazaj pošiljale v Philadelphijo ...

Domačini so pristopali do veselo razpoloženih janzov s prepoznavnimi majicami z zelenim Triglavom in jim čestitali ter se spuščali v prijetna kramljanja in obujanje spominov na stare čase. Med čakanjem na lokalno avtobusno linijo številka 16 je do skupine mladih Šentjurčanov pristopila gospa in vprašala, od kod prihajajo. Na odgovor, da iz Šentjurja, ni reagirala v slogu, »kje bipatobilo?«, ampak je suvereno nadaljevala v slovenščini če poznamo to in to gospo iz Črnoce?!

Poleg družine iz Študentskega košarkarskega kluba so se v Beograd odpravili najodgovornejši iz vodstva šentjurskega košarkarskega prvoligaša. Starejši šentjurski košarkarski rekreativci so si poleg ogledov tekem in drugih radosti Belega mesta organizirali prijateljsko košarkarsko srečanje z ekipo Metalex, kar so storili tudi popotniki iz avtobusa iz podjetja Alpos, ki se je vidno oglaševalo na trenirkah in dresih naše nacionalne košarkarske selekcije.

br

NOV ALPINISTIČNI USPEH

Aco in ekipa na Shisha Pangmi

V prvih dneh oktobra je odprava Plezalnega kluba Rifnik dosegla svoj cilj; v dveh skupinah so osvojili vrh 8027 metrov visoke himalajske gore Shisha Pangma. V naslednjih dneh se vračajo v domovino.

Odprava, ki je štela 9 članov, se je pod vodstvom našega legendarnega alpinista Aca Pepevnika v Himalajo podala v začetku septembra. Postopoma so se aklimatizirali in si na višini okoli 5000 metrov postavili bazni tabor. 18. septembra so bili že 6300 metrov visoko

bile sicer nevarne in se zato niso odločili za smučanje z vrha, brez večjih težav pa so se »peš« vrnili v tabor T3. Od tam so smučali v bazo. Dva dni kasneje so se proti vrhu podali tudi Dušan Debelak, Tomaž Žerovnik in Zoran Mislej. Tudi oni so bili uspešni.

in si uredili tabor T1. V tem času se je vreme nekoliko poslabšalo, vendar jih to ni ustavilo v napredovanju proti vrhu.

Na okoli 7000 metrov so se dokončno aklimatizirali, »pomagali« so si tudi s smučanjem. Konec septembra se je začel ključni del odprave-naskok vrha Shisha Pangme. 1. oktobra so se Aco Pepevnik, Milan Romih in Tomislav Aurednik najprej podali proti taboru T3, zjutraj 2. oktobra pa še proti vrhu Shisha Pangme, ki so ga osvojili ob 12. uri po lokalnem nepalskem času. Razmere so

Utujenost je bila seveda velika, vendar ni skazila zadovoljstva ob novem uspehu šentjurske odprave, ki jo je PK Rifnik organiziral ob 10-letnici delovanja. Po poročanju spletne strani odprave so se alpinisti minuli vikend še nahajali v izhodiščnem taboru, kjer so čakali na prevoz s terenskimi vozili proti »civilizaciji« in seveda vrnitvi v Slovenijo. Uspešna šentjurska odprava naj bi se po prvotnem planu domov vrnila konec tega tedna.

L. H.

ŠAHISTI ZA OBČINSKE POKALE

Darko Plahuta prvi

Svoj tradicionalni turnir v počastitev občinskega praznika so odigrali v petek, 30. septembra, udeležilo pa se ga je 13 šahistov, večinoma domačih šentjurskih, od gostov le Hasan Toromanović s Ponikve in »Celjan« Franc Pešec. Kljub nekoliko prazničnemu vzdušju in

Dvboj Plahute in Pešca

ne ravno najbolj mikavnim nagradam v obliki občinskih pokalov se je igralo »na nož«, kot se v prisposodbi reče borbenosti. Prišlo je celo do nekaj vročevrtnih prask, ko so šahisti drug drugemu očitali nekorektno igranje oziroma goljufanje, ampak šahisti so vendarle kontrolirani ljudje in se je plaz ostrih besed praviloma v nekaj sekundah unesel.

Nekoliko presenetljivo je zmagal Darko Plahuta, ki je nasprotnikom prepustil le dva remija, drugoplasirani Franc Gazvoda je izgubil s Plahuto in Peščem, tretjeplasirani Franc Pešec pa s Plahuto in Kolmanom.

Občinske pokale je zmagovalcem podelil predsednik ŠK Vrankič.

FK

Razmigavali so Glinco

Tako posrečeno poimenovano športno srečanje v Slivnici najprej ni imelo sreče z vremenom. Prva oktobrska nedelja je poleg tega, da je bila vremensko nekoliko »skujana«, bila tudi trgatveno naravnana, pa sta bila organizatorja, slivniško športno društvo (pravzaprav zanj Zoran Leskovšek in Ludvik Žafran) in Zveza športnih društev Šentjur, kar nekoliko razočarana nad udeležbo.

V tenisu Slivničani

Teniškega turnirja se je udeležilo 8 dvočlanskih ekip, ki so kar 6 ur »mučile« teniške žogice, preden so se »zmenili« za končni vrstni red. Raven tenisa sicer ni bila vrhunska, so se pa tekmovalci imeli lepo. Zmagala je dvojica Cimerman – Ocvirk pred Pungarškom in Virantom ter Osetom in Popovičem.

Na mivki LDS

Srečanje politikov na mivki se je zreduciralo na udeležbo štirih ekip, pa še od tega sta bili le dve strankarski. Ekipi LDS in SDS sta merili moči z ženskim ekipama Občine in Dramelj. LDS, na čelu z občinskim svetnikom in direktorjem Doma upokoencev, je suvereno potolkla se svoje nasprotnike, druge so bile Drameljčanke,

tretja pa SDS, ki je v srljivi končnici odpravila sicer tehnično boljše občinsko žensko zastopstvo.

Zdi se, da je po odpovedanem turnirju v kuhanju kisle župe prav srečanje politikov

na mivki dalo »razmigavanju Glince« nekaj tistega prijaznega družitenega vzdušja.

Slivničani vzeli mero šentjurskim balinarjem

Povratno srečanje med slivniškimi in šentjurskimi balinarji je pritegnilo kar veliko »kibicev«. Spet so se Slivničani veselili prepričljivih zmag nad dvema šentjurskima ekipama.

Nogomet za mladino

Srečanja vseh slivniških nogometnih generacij se je udeležila tudi strankarska ekipa SMS, ki se je presenetljivo dobro upirala »profesionalcem« in na svoj rovaš pripisala po eno zmago in en poraz. Zmagala je ekipa mladih Gorica.

ZA ZAČETEK V ZREČE

Priprave vzbujajo optimizem

Šentjurski košarkarji prehajajo v sklepni del priprav na novo sezono v 1. A SKL, ki jo bodo pričeli z lokalnim derbijem to soboto v Zrečah. Splošni vtis pred šesto sezono v elitni konkurenci je zelo dober; Šentjurčani so na pripravljalnih tekmah prikazali dobre igre in morda napovedali dobro sezono, v kateri si je osnovni cilj čimprej zagotoviti obstanek, morda pa se boriti tudi za uvrstitev v končnico. Seveda pa so prijateljske tekme ena, prvenstveni boji pa druga zgodba.

Redni del 1. A SKL naj bi bil letos po dolgem času končno znova bolj zanimiv tudi za gledalce. Predvsem zato, ker so se za sodelovanje v prvem delu prvenstva z izjemo Olimpije odločili ostali slovenski člani Jadranske lige. Tako bodo letos v Hruševcu recimo znova gostovale ekipe Pivovarne Laško, Geoplin Slovana in

odkritje lige Američan Jimmie Hunt, ki je že ljubljenelec šentjurske publike, predvsem ženskega dela. Prvič se je tudi zgodilo, da okostje ekipe sestavljajo v domačem klubu vzgojeni košarkarji. Damjan Novakovič: »Razen Novaka in Ručigaja gre za igralce, ki do sedaj niso bili nosilci igre. Na najboljši poti sta Maček in Čebular. Hunt napreduje

se recimo odlično upirali ruski Lokomotivi, za katero nastopa kar nekaj košarkarjev iz zadnjega EP v Bogradu, minulo soboto pa so zmagali še na gostovanju v Čakovcu. Nekajkrat so bili tudi poraženi, splošni vtis pa je vseeno zelo dober. Novakovič je vseeno previden: »Pripravljalne tekme smo igrali več kot dobro, to je dober znak, po drugi strani bo prvenstvo nekaj čisto drugega, vendarle pa verjamem, da bomo nadaljevali z dobrimi igrami.«

Prvenstveni krst Alpos Kemoplast čaka to soboto Zrečah pri večnem rivalu Rogli. Šentjurčani so lani prvič po dolgih letih

Članska ekipa pred začetkom prvenstva vzbuja optimizem

S sezono pričenjajo tudi mlajše selekcij KK Šentjur. Mlajši pionirji so prvo tekmo že odigrali s Celjskim KK, kadeti bodo v soboto, 15. 10. (ob 10. uri) v vzhodni skupini 1. SKL gostili Ptuj, dan kasneje pa bosta na parket stopili tudi A in B selekciji pionirjev, ki bosta igrali s kluboma Branik in ŽKK iz Maribora. Tekmi bosta ob 10.00 in 11.45 uri.

zmagali pod Pohorjem in tako prekinili slabo tradicijo. Nedvomno lahko tudi tokrat realno računajo na uspeh, četudi imajo Zrečani zelo dobro ekipo. Zanimivo, da bo zanje letos igral tudi dolgoletni šentjurski krilni center Peter Jovanovič, medtem ko se je Ilija Petrovič, še eden izmed generacije, ki je Šentjuru priborila prvo ligo, iz Rogle preselil v Trbovlje.

Prva domača tekma bo v Hruševcu, kjer letos znova upajo na večje število gledalcev, na sporedu v soboto, 22. oktobra, ob 19. uri. V goste bo prišla vedno neugodna ekipa Postojne.

L. H.

Heliosa, resda pa bodo te tekme na sporedu ob sredah. Liga bo tako štela 12 ekip, ki bodo med sabo odigrale dvokrožni sistem. Prvih pet se jih bo po 22 krogih uvrstilo v končnico, kjer se jim bo pridružila še Olimpija. Preostala moštva bodo odigrala še svojo ligo s 14 tekmami, po kateri bosta zadnji dve moštvi izpadli v 1. B SKL.

In kje je mesto Alpos Kemoplasta? »Liga bo letos zelo izenačena, seveda so glavni favoriti Slovan, Laško in Helios. Četrto mesto naj bi bilo rezervirano za Elektro, vsi ostali se bomo istočasno borili za 5. mesto in za obstanek v ligi. Teoretično je možno, da izpadejo zadnje tri ekipe. Pristop in način igre bo isti kot na prijateljskih tekmah: agresivno, hitro in borbeno. Želimo si zanesljivega obstanka oziroma čim dlje ostati v borbi za 5. mesto, ki še vodi v končnico. Naša cilja sta tudi nadaljnje uveljavljanje mladih igralcev in vrnitev občinstva na tribune,« je vtise po skoraj dvomesečnih pripravah strnil Damjan Novakovič, ki bo v soboto v Zrečah tudi uradno debitiral na šentjurski klopi.

Zdi se, da je šentjursko moštvo letos sestavljeno zelo posrečeno. Mario Novak in Blaž Ručigaj sta izkušena košarkarja, od katerih se pričakuje konstanten velik delež. Mnogi napovedujejo, da bo pravo

iz tekme v tekmo in se privaja na evropski slog igre. Palčnik, Sebič in Ribežl so nihali v pripravljalnih tekmah, a vseeno se čuti napredek, Krušič mora še naprej "krvavo" trenirati, od njega pričakujem v tej sezoni največji napredek. Polenek, Lapornik in Sajko bodo v tej sezoni čez treninge napredovali in iskali svojo priložnost.«

Prijateljske tekme vzbujajo lepo mero optimizma. Šentjurčani so odigrali številna, tudi mednarodna srečanja in premagali vsaj na papirju močnejše tekmece. Nazadnje so

Pionirke zmagale na Dolenjskem

Dekleta ŽKK Šentjur-Šmarje so gostovala v Novem mestu in zmagala z 62 :54. Odločilno prednost so si priigrale v 3. četrtini in so tako prvi del tekmovanja zaključila neporažene. Strelke v Novem mestu: Cverlin 15, N. Belak in Lojen 11, Jagodič 8, Bališ 7, Klanjšek 4, Kos in U. Belak 3.

Atletske vesti

V zadnjem času najuspešnejši šentjurski atlet Jernej Brečko si je priboril mesto v državni reprezentanci. Nastopil je na atletskem troboju Madžarske, Slovenije in Hrvaške

v Reki, slovenski pionirji pa so osvojili drugo mesto. Jernej je za reprezentanco nastopil tudi v Italiji, tekel pa je na 100 in 300 metrov.

V Novem mestu je potekal atletski pokal Slovenije za mlajše. Andrej Zemljak je osvojil drugo mesto v teku na 400m, Davor Košec je bil ravno tako drugi v teku na 200m in zmagovalac na 400m ovire. Visoko se je uvrstila tudi Natalija Labohar, ki je bila sedma v teku na 100m. Mladinci so v ekipnem točkovanju zasedli 6. mesto.

Minuli petek je AK Šentjur pripravil za atlete, sodnike in druge klubske aktiviste svečan zaključek letošnje tekmovalne sezone.

NOGOMETAŠI UJELI FORMO

Strelnske vaje Šentjurčanov

Nogometaši Šentjurja so po začetnih slabih nastopih ujeli formo. V zadnjih treh nastopih so dosegli kar 17 golov in trikrat slavili, s čimer so se popolnoma približali vrhu. To soboto jih v Športnem parku čaka lokalni derbi z ekipo Mali šampion iz Celja, kjer igra nekaj nekdanjih šentjurskih članov.

Šentjurčani so zadnji poraz doživeli sredi septembra, ko so izgubili v Kungoti z 2 : 1. Sledilo je domače srečanje z vodilnim Šoštanjem, ki je bilo zelo razburljivo. Po prvem polčasu so vodili gostje s 3 : 2, Šentjurčani pa so v nadaljevanju odigrali verjetno najboljši polčas v letošnjem prvenstvu. Kljub dvema izključitvama (Marot, Blažević) so dosegli dva gola in na koncu slavili s 4 : 3. Gole so dosegli: Marot 2, Korun in Džaferović 1. Tekmo je zaznamoval izjemno slab sodnik, ki ga je razgrela šentjurska publika dodobra vzela »v obdelavo«. Kljub oslabljeni ekipi se je tudi gostovanje v Slovenski Bistrici razpletlo idealno. Razpoloženi šentjurski napadalci so dosegli kar 6 golov (Džaferović 3, Korun,

Mlajše selekcije

Mlajše šentjurske selekcije nastopajo v ligah celjske medobčinske zveze. Kadeti se trenutno z dvema zmaga, enim remijem in dvema porazoma nahajajo na 4. mestu. Nekoliko slabše gre starejšim dečkom, ki so osvojili le točko. Toda potrebno je vedeti, da so se fantje lani uvrstili v 1. ligo, večina lanskih igralcev pa je napredovala v ekipo kadetov. Moštvo je oslabiljeno tudi zato, ker se je v času najhujše krize šentjurskega nogometa slabo delalo ravno z najmlajšimi. Mlajši dečki so letos razdeljeni v dve skupini in sicer v A (rojeni 1993) in B (rojeni 1994), trenutno pa se nahajajo nekje na sredini lestvice. Starejši cicibani so v jesenskem delu na večini tekem zmagali in so na 3. mestu. Najmlajše selekcije, to so otroci stari 7 in 8 let, s svojo igro dokazujejo, da so od lani napredovali. Tudi oni so tretji.

Novak, Zagmajster 1), kljub nekoliko slabši obrambi pa je to pomenilo zanesljivo zmago proti tekmeu z dna lestvice.

Trend izjemne napadalne igre se je nadaljeval tudi minulo soboto, ko je v Športnem parku gostovala Dornava. Šentjurski nogometaši so prikazali zares poletno igro, kakšnih 70 najbolj zvestih gledalcev pa je bilo zadovoljnih. Že v prvem polčasu so videli nekaj golov, drugi polčas pa je le še potrdil občutek, da so šentjurski napadalci v izjemni formi. Na koncu je bilo namreč kar 7 : 1, gole pa so dosegli: Novak in Marot 2, Dovgan, Džaferović in Blažević 1.

Če so Šentjurčani v začetku prvenstva imeli težave z učinkovitostjo, pa so zdaj skorajda neverjetno napadalno razpoloženi. Nova priložnost, tudi za publiko željno golov, bo že to soboto (ob 15. uri), ko bo v Športnem parku gostoval celjski Mladi šampion. V primeru, da bodo Mladi upi (uradno ime šentjurske ekipe) tudi tokrat slavili, bodo že zelo blizu vrhu lestvice; trenutno so tretji, za vodilnim Šoštanjem zaostajajo za štiri točke, za drugo Oplotnico pa le za eno točko.

L. H.

TENIS

Šporn znova najboljši

Šentjurski teniški klub počasi končuje sezono, v kateri so izvedli kar nekaj turnirjev. Na zadnjem, v čast občinskemu prazniku, je med 16 prijavljenimi igralci že trinajstič slavil Aleš Šporn. Tenisači še vedno nastopajo v šmarski ligi, preden bodo loparje dokončno za čez zimo postavili na stran, pa se bodo srečali še na tradicionalnem kostanjevem pikniku.

Turnirja ob občinskem prazniku se je udeležilo 16 tenisačev, ki so v soboto najprej odigrali predtekmovanje, v nedeljo dopoldne pa še finalne boje. Zelo napeto je bilo v polfinalu, še posebej v dvoboju Perhoč-Šporn, ki je nazadnje pripadel slednjemu. Aleš Šporn se je v finalu pomeril z Blažom Hartlom iz Kozjega in zanesljivo zmagal. Šporn si je naslov najboljšega šentjurskega tenisača pripel že trinajstič! V tolažilni skupini je bil najboljši Zoran Cimerman iz Gorice pri Slivnici. Najboljšim je priznanja podelil šentjurski župan Štefan Tisel.

Sicer pa so šentjurski tenisači konec septembra izvedli še en rekreativni turnir, pridni pa so bili tudi v svojih prostorih nasproti igrišč. »Zamenjali smo streho, v planu pa imamo tudi ureditev sanitarij in tušev. S sezono

smo zadovoljni; organizirali smo šest klubskih turnirjev, naši ekipi pa

Rezultati turnirja ob občinskem prazniku:

1. Aleš Šporn (Šentjur)
2. Blaž Hartl (Kozje)
3. Dubravko Perhoč (Šentjur)
4. Sandi Recko (Šentjur)

Tolažilna skupina:

1. Zoran Cimerman (Gorica pri Slivnici)
2. Jože Ravnak (Ponikva)
3. Simon Leskovšek (Šentjur)
4. Bojan Gradišnik (Ponikva)

sta nastopali v 1. in 2. Šmarski ligi. Izvedli smo tudi teniško šolo, vsega skupaj imamo 125 članov,« je povedal predsednik kluba Dare Vouk. L. H.

Turnir treh tenisov drugič

Morda pa bo postal turnir treh tenisov tradicionalen? To si pobudnik turnirja, Teniški klub Šentjur in njegov vodja Dare Vouk, gotovo želi. In dobro mu gre. Turnir treh tenisov se je 1. oktobra 2005 namreč prvič ponovil, tokrat v organizaciji teniškega kluba s Ponikve in njihovega predsednika Iva Trbovca.

Sončno jesensko popoldne je na teniška igrišča v Šentjur privabilo lepo število igralcev tenisa iz Šentjurja, Ponikve in Gorice pri Slivnici. Toliko, da so se lahko dekleta oz. ženske pomerile po enkrat vsaka zasedba z vsako v dvojicah in prav tako v »singlih«, fantje oz. moški pa po trikrat vsak z vsakim v dvojicah in prav tako

v »singlih«.

In 24 dvobojev je dalo skupnega zmagovalca: Skupina mladih tenisačev iz Gorice pri Slivnici (Saša, Nina, Nuša, Zoran, Boris, Marjan, Klemen, Gorazd, Tomaž, Miloš in Lojz) je bila nesporni zmagovalec drugega tradicionalnega turnirja

treh tenisov. Kot ekipa so petkrat zmagali proti Šentjurju in petkrat proti Ponikvi, kar jim je skupno prineslo 10 zmag. Tako so Goričani pobrali loroviko lanskoletnim zmagovalcem iz Šentjurja (ti so s 6 : 2 premagali Ponikvo, proti Gorici pa so morali s 5 : 3 priznati premoč) in si priborili dobro izhodišče za naslednje leto, ko bodo kot organizator nastopili oni. Tenisači s Ponikve so tudi letos zasedli 3. mesto, uspešni so bili le petkrat, vendar so ne glede na rezultat k okrepljeno ekipo močno prispevali k dobremu vzdušju in počutju na tekmi. Bili so najglasnejši navijači in z mlado tenisačico Simono poskrbeli za presenečenje turnirja. Ta je v ženskih »singlih« svoji ekipi edina prispevala dve zmagi.

Tekmovanje je trajalo kar do mraka, čeprav se je začelo že ob 13. uri, samo druženje pa se je ob dobrotah z žara in hladilnika zavleklo že v trdo temo. In s tem je bil namen organizatorjev turnirja gotovo dosežen.

N. G.

LIGA MALEGA NOGOMETA

ŠENTJUR
2005

POKAL ŠENTJURJA - 1/2 FINALE

ŠD ŠEDINA - SOKOLI	2:5
FRANGROS - LOKA MLADI	2:3

ZAKLJUČEK SEZONE

FRANGROS - ŠD ŠEDINA	nedelja, 23.10. ob 15.30
Vet. prvak - svetniki	nedelja, 23.10. ob 16.20
SOKOLI - LOKA MLADI	nedelja, 23.10. ob 17.10
Podelitev nagrad	nedelja, 23.10. ob 18.00

Živex Loka s polnim izkupičkom

Ta vikend so se tekmovalcem začeli v drugi slovenski malonogometni ligi, kjer letos prvič nastopa Živex Loka. Tako pokalni kot ligaški debi so opravili odlično. V pokalnem tekmovalstvu so bili Ločani boljši tako od novega drugoligaša Hrastnika kot tudi od lanskega prvoligaša Sevnice. Oba so ugnali s tremi goli razlike.

MNK Živex Loka - Hrastnik: 3:0 (1:0)
Strelci: 1:0 Vojsk, 2:0 Iskrač, 3:0 Hrovatič

MNK Živex Loka - Hrastnik: 3:0 (1:0)
Strelci: 1:0 Vojsk, 2:0 Iskrač, 3:0 Hrovatič

V prvem krogu 2. SFL (slov. futsal lige) pa so prav tako brez težav opravili z ekipo Bioterm Male Nedelje. Blestel je Igrač Grega, ki je dosegel hatt-trick. Nasprotnega vratarja je premagal v tretji, četiri in štirideseti minuti. Gola sta zadela še Gajšek Primož in Marot Aleš, slednji kar s kakšnih štirinajstih metrov. Pohvale si zaslužijo seveda vsi igralci z vratarjema na čelu, ki sta ubranila vsak po eno desetmetrovko.

Bioterm Mala Nedelja - MNK Živex Loka 2:5 (0:3)
Strelci: 3 x Iskrač, Gajšek P., Marot

KMN Živex Loka

Loka Mladi v finalu pokala

Če smo za četrtfinalno srečanje med Šedino in Loko Vulk. Mulej označili kot presenečenje, ko so dvakratni pokalni prvaki morali čestitati Šedini za napredovanje, potem so igralci Loke Mladi posrbeli še za precej večje presenečenje. V polfinalni tekmi je petouvrščena ekipa Loke iz druge lige izločila favoriziranega Frangrosa. Mladi Ločani so zmagali s 3:2. Tako zopet obstaja možnost, da se prehodni pokal vsaj za eno leto seli oziroma ostane v lasti Ločanov. Takšen scenarij bodo poskušali preprečiti domači Sokoli, ki realno gledano ne bi smeli imeti težav z drugoligašem, toda to se je pričakovalo tudi od Frangrosa. Slednjega v tekmi za tretje mesto čaka ŠD Šedina, ki je klonila s Sokoli.

Znan prvak v elitni ligi

Dva kroga pred koncem tekmovanja v elitni ligi je povsem jasno, da bomo dobili nove (stare) ligaške prvake, Loko Vulkanizerstvo Mulej. To bo njihov četrti zaporedni naslov v prvi ligi malega nogometa Šentjur. Zgolj teoretično jih lahko prehitijo le Šedina, ki bi morala zmagati najprej v medsebojnem srečanju ter nato v vseh preostalih, medtem ko bi morali aktualni prvaki zabeležiti same poraze. Od drugega do petega mesta so možne številne rošade, saj so razlike v točkah majhne. Šesto mesto je zagotovljeno ekipi Elektro Seliča. Žegar ima sedem točk prednosti pred nasledovalci in bo bržkone ponovil lansko uvrstitev. Na preostalih štirih mestih je še pričakovati spremembe, saj razlika znaša le tri točke.

Tudi v drugi ligi Loka pred zmagoslavjem

Čeprav Koval osvojitve druge lige še nima zagotovljene, je kljub temu pričakovati, da bo tudi ta lovorika naslovljena na Loko. Švedi so v zadnjem krogu izgubili z Ponikvo, ki je s tem vstopila v boj za Kovalom. Za presenečenje 20. kroga so posrbeli igralci Košnice in Rifnika, prvi so na kolena spravili Dobrino, drugi Samorastnike. V drugoligaški družini je boj za mesta med drugim in osmim mestom povsem odprt.

1. MLMN ŠENTJUR 2005

VR	Ekipa	K	Z	N	P	+	-	T
1.	LOKA VUL. MULEJ	17	16	1	0	92	14	49
2.	SOKOLI	18	13	1	4	89	49	40
3.	ŠD ŠEDINA	17	13	1	3	82	44	40
4.	ŠENTVID SANIMA	17	12	0	5	54	34	36
5.	FRANGROS	18	10	4	4	63	43	34
6.	ELEKTRO SELIČ	19	7	4	8	61	70	25
7.	SIMPL ŽEGAR	18	5	2	11	48	74	17
8.	DRAMLJE	17	3	1	13	41	72	10
9.	MAKROKOM	18	3	1	14	33	80	10
10.	MLADI FORUM(-3)	18	3	2	13	48	71	8
11.	GREMLINI (-3)	17	3	1	13	36	86	7

Rezultati 20. kroga 1. MLMN:

Simpl Žegar - ŠD Šedina 4:6, Loka Vulkanizerstvo Mulej - Frangros 4:3, Elektro Selič - Makrokom 4:2, Dramlje - Sokoli 2:7, Šentvid Sanima - Mladi Forum 4:2, Gremlini so bili prosti

2. MLMN ŠENTJUR 2005

VR	Ekipa	K	Z	N	P	+	-	T
1.	KOVAL LOKA C.	17	14	0	2	101	37	42
2.	ŠVEDI MONTP.	17	11	2	4	72	31	35
3.	BAK. PONIKVA	16	12	2	4	77	36	35
4.	ŠD DOBRINA	17	9	4	4	79	60	31
5.	LOKA MLADI	17	8	1	8	55	49	25
6.	SAMORASTNIKI	18	8	2	8	63	68	24
7.	RIFNIK	19	7	3	9	51	64	24
8.	MIKI MIŠKE	17	7	3	7	39	52	24
9.	KOŠNICA*	17	2	2	13	36	117	7
10.	STAN LES*	18	2	0	16	23	80	3

Rezultati 20. kroga 2. MLMN: Koval Loka Calvo - Loka mladi 7:1, Bakus Ponikva - Švedi Montpreis 2:1, ŠD Dobrina - Košnica 5:9, Samorastniki - Rifnik 3:4, Miki miške in Stan Les so bili prosti

VETERANSKA LIGA ŠENTJUR 2005

VR	Ekipa	K	Z	N	P	+	-	T
1.	ŠD DOLE	11	10	0	1	58	23	30
2.	ALPOS	10	6	1	3	42	31	19
3.	JAKOB	10	6	0	4	37	25	18
4.	DRAMLJE	10	4	1	5	25	33	13
5.	PONIKVA	10	4	0	6	33	35	12
6.	BULLDOG	10	4	0	6	29	39	11
7.	OLDTIMER. SELIČ	11	1	0	10	25	63	1

Rezultati 12. kroga veteranske lige:

Oldtimerji Selič - Bulldog 0:3 bb, Dramlje - Alpos 1:1, Jakob - ŠD Dole 6:3, Ponikva je bila prosta

Organizator naproša, da ekipe poravnajo obveznosti (plačilo članarine). bp

KAM, KJE, KDAJ?

Vodnik po občinah Šentjur in Dobje

-Četrtek, 13. oktober, ob 17.00,
Knjižnica Šentjur – enota
Gorica pri Slivnici
URA PRAVLJIC

-Petek, 14. oktober, Športni
park Šentjur - P2

-ob 20.00: ROCK AND ROLL in
ROCK KULTURA – predavanje
Marjana Ogrinca
- ob 22.00: DJ Mao in R'N'R
opismenjevalnica

-Nedelja, 16. oktober, ob
14.00, Resevna
KOSTANJEV PIKNIK

-Torek, 18. oktober, ob 17.00,
Knjižnica Šentjur
URA PRAVLJIC

-Sreda, 19. oktober, ob 17.00,
Knjižnica Šentjur – enota
Ponikva
URA PRAVLJIC

-Petek, 21. oktober, ob 20.05,
KD Šentjur – prostor
LITERARNA KOVAČNICA

poezija Eve Kovač in njenih
gostov

-Sobota, 22. oktober, ob 20.00;
Športni park Šentjur – P2

KINO P2 – filmsko
izobraževanje. Tema je Orson
Welles

IPAVČEVI KULTURNI DNEVI 2005

-Torek, 18. oktober, ob 18.00,
Ipavčeva hiša Šentjur

LIKOVNA RAZSTAVA
UDELEŽENCEV POLETNEGA
EXTEMPORA ZGORNJI TRG
2005 in podelitev nagrade
Šentjurskega poletja

-Petek, 21. oktober, ob 19.00,
Kulturni dom Šentjur

PRVI FESTIVAL IPAVČEVIH
SAMOSPEVOV;

POHODI IN IZLETI

-Sobota, 15. oktober, Tržnica
Šentjur (kava bar Sonček)

-ob 8.00 pohod Tržnica
Resevna – Svetina - Tržnica
- ob 17.00 družabno srečanje s
pogostitvijo

-Sobota, 15. oktober, ob 9.00
zbor na Tržnici Šentjur
POHOD V NEZNANO

-Nedelja, 23. oktober, ob 6.00
odhod izpred KD v Gorici pri
Slivnici

IZLET na Učko (Hrvaška Istra)

REDNE ZADEVE

BREZPLAČNO SVETOVANJE
OTROKOM, MLADOSTNIKOM
IN ODRASLIM V STISKI

Pisarna Rdečega križa Šentjur,
Mestni trg 5

Vsak četrtek od 17.00 do
19.00

informacije: svetovanje-
sentjur@yahoo.com

ŠAH – IGRALNI DNEVI,
Športni park Šentjur – klubski
prostor

Vsak ponedeljek in petek ob
18.00

KLUB SMEH – garderoba
kulturnega doma Šentjur

Od ponedeljka do petka
od 12.00 do 15.00 ter od 16.00
do 19.00

JOGA, Vrtec Pešnica

Ob petkih: ob 18.00
nadaljevalna skupina, ob 19.30
začetna skupina

REKREACIJA – SPREHODI

Vsako sredo krajši sprehod po
okolici Šentjurja. Zbor ob 9.00
v prostorih DU Šentjur za člane

Društva upokojencev Šentjur
REKREACIJA – telovadba,
Dom starejših Šentjur

Vsak ponedeljek ob 17.00 za
članice Društva upokojencev
Šentjur

DRUŽABNE IGRE - šah,
tarok,... prostori Društva
upokojencev Šentjur-D. Kvedra
30

Vsak ponedeljek, sredo in
petek od 9.00 – 13.00

Vsak četrtek od 16.00 – 20.00

ZDRAVSTVENO

SVETOVANJE Z

MERJENJEM KRVNEGA

PRITISKA

Prostori Društva upokojencev
Šentjur – D. Kvedra 30

Vsak 1. ponedeljek v mesecu
od 9.00 do 11.00

Vsak 3. ponedeljek v mesecu
od 11.30 do 13.00

RAZNO

-Sobota, 15. oktober od 8.00
do 11.00, Športni park Šentjur
TEST HOJE NA 2 KM v okviru
projekta »Slovenija v gibanju
– z gibanjem do zdravja, CINDI
Slovenija«

-21. – 23. oktober, Občina
Šentjur

PREOBLIKOVANJE DANOSTI
V AVTONOMNO LIKOVNO
FORMO – 1. medobčinska
likovna delavnica, mentor je
akademski slikar Dušan Fišer;

Sentjur.info ^{Šentjurske} NOVICE

eno leto delovanja portala

odslej 14-dnevnik

**Nova spletno-tiskana naveza
za najboljše informacije in zabavo.**

vse o Šentjurju

- Dogodki

- Kam v Šentjurju

- Šport

- Kultura

- Mladi

- Intervjuji

- Aktualno

- Razvedrilo

- Uporabne povezave

- Forum

**Aktualne novice iz Šentjurja in okolice
redno ažurirane na spletu z dodatnimi
komentarji v Šentjurskih novicah.**

Možnost oglaševanja za podjetja.

Pišite nam na info@sentjur.info

www.Sentjur.info

KOKTEJL ŽUR
zabava Šentjurskih novic in
portala www.sentjur.info
Kava bar Pošta
sobota 15. oktober ob 20. uri
Vabljeni!!!

Mali oglasi

-Iščemo moškega ali žensko za pomoč pri delu na kmetiji v bližini
Šentjurja. Telefon 041 531 646

-Kvalitetno, hitro in poceni – lektoriranje diplomskih nalog in drugih
tekstov. Telefon 041 795 695

-Prevajanje angleških in nemških tekstov, hitro, kvalitetno in
poceni! TopStar - intelektualne in poslovne storitve, Jure Godler
s.p., Telefon: 051 303 743

Mali oglasi so brezplačni!

(Pokličite 5741-500 ali pišite na sentjurske.novice@siol.net)

Šentjurske

NOVICE

Naročilnica

Naročilnico pošljite na naslov:
Šentjurske novice, pp 43, Šentjur

Naročam se na štirinajstdnevnik Šentjurske novice.

Polletno naročnino bom plačal-a v predvidenem roku. Cena enega
izvoda je 300 SIT

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____

Podpis: _____

**Prvih pet oktobrskih naročnikov nagraduje
gostišče Montparis s picami**

NAGRADNA KRIŽANKA

										NOVICE	IME DIREK. ZD ŠENTJUR	SREDIŠČE MOLDAVIJE (ROMUNIJA)	SLOV. PESNIK IN PISAT.	OKENCE, POMOL	LETNI GOZDNI POSEK	POSEBNO PETJE	PREMIKATI SE	ZELENJADNICA, MELANCANA	ALT
										DAVICA		3							
										REDKOST								5	SPLOŠNA POMILOSTITEV
										IZBOLJŠANJE ZDRAVSTV. RAZMER		2							
										DŽIN			4	OSEBNI ZAI MEK GL. ŠTEVNIK			ČANDER MIRKO POLMER		
										AVSTRIJA	9	KARTAŠKI IZRAZ MESTO DO ADIŽA (I)				VOJAŠKI PRATEŽ TRST			
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	SLOVENSKI PISATELJ (FRANC)	PRIZORIŠČE BORIŠČE	ŠVICARSKO FRANCOŠKI PISATELJ (1878-1947)	JOULE	NAJMOČNEJ. KARTA	STADION V BUDINPEŠTI	VODIK GREGOR KREK	14	TV VODIT. (TAMARA) ITALJANSKA IGRALKA (SOEVIJA)	1							OSEBNI ZAI MEK RENTGEN	19	
UMRLI NOGOMET. SODNIK			15					7					17	POSLEDICA PREOBREME- NITVE EAST					
TRGOVINA V ŠENTJURJU		10		RAJON OČE			11						ŠPANIJA SEBI		ITALIJA POSLEDICE GORENJA		CELJSKI TEDNIK KRILLO RIM. LEGIJE	21	
MAŠKARA	8				FOSFOR AMPER		GR. BOG LJUBEZNI PETERLE LOJZE	18		12			GL. ŠTEVNIK KAZALNI ZAI MEK		13			RIMSKA 1 PLJAČE STARIH SLOVANOV	
RUSKI BIČ	6		16			ROPATI KALIJ			20							ŽIVALSKA MAŠČOBA FLUOR			
ZELENICA V PUŠČAVI					REZILO								LIDIJSKA KRALJICA (GR. MITOL.)						

Šentjurske

NOVICE

Nagradna križanka
OKTOBER 2005 (1)

Rešitev septembske križanke je: "Malice in ribe najokusneje pri Kajzlerju". Gostišče v Zgornjem trgu podarja trikrat po dve porciji rib. Izžrebali smo: **Marijo Drame** s Ponikve, **Andreja Seliča** iz Dobja in **Martino Zidanšek** s Hotunja.

Geslo tokratne križanke pošljite na naslov: **Šentjurske novice, p.p. 43, Šentjur** do 21. oktobra.

IZ (e) NABIRALNIKA Silvester Lah

NAGROBNIK

Boksar si je še za časa življenja želel urediti nagrobni spomenik. Izdelovalcu je naročil, naj napiše:
"Štejte do kolikor hočete, jaz ne vstanem več."

KONDOMI

Pride Janezek v drogerijo in že na vratih na ves glas vpije:
"Dajte mi škatlo kondomov, dajte mi celo škatlo kondomov!"
Ko je bil na vrsti, mu prodajalka jezno pravi:
"Poslušaj, fantek, prvič, ne vpij na ves glas, drugič, to ni za otroke, in tretjič, naj pride ponje kar očka sam!"
Janezek pa nazaj:
"Poslušajte, vi. Prvič: v šoli so nas učili, da govorimo jasno in glasno. Drugič, to ni ZA otroke, ampak je PROTI otrokom, in tretjič, to ni za očka, temveč za mamico, ki gre za dva tedna sama na morje!"

ZLAGAL SE JE

Se sprehaja miška po gozdu, vsa vesela,

in sreča zajčka.

Miška reče: "Jaz imam pa novega fanta!"
Zajček je radoveden in vpraša, če ima kakšno njegovo sliko. Miška potegne na plan fotografijo in jo ponosno pokaže zajčku, ki presenečen vzkligne: "Saj to je pa netopir!" Miška ogorčeno pogleda sliko in reče: "Prasec, meni pa je rekel, da je pilot."

LUDI SLOVENC

Gresta Bosanec in Slovenec po temi skozi puščavo, seveda ne vidita velike luknje pred seboj in padeta vanjo.
Pa pravi Slovenec: "Ja kaj bova pa zdaj naredila?"
Bosanec pa odvrne: "Jao...pa vi Slovenci bi samo radili!"

BLONDINKI

Blondinki se sprehajata po hangarjih na letališču in si ogledujeta ogromna potniška letala.
Pa vpraša prva: "Le kako lahko ugrabijo tako veliko letalo?"
Druga ji odgovori: "Tepka, saj ga ne

ugrabijo na tleh, ampak v zraku ko je čisto majhen!"

KMALU TRIJE

Žena zašepeta možu na uho: Dragi, kmalu bomo trije.
"Kaj res?" "se razveseli mož."
"Ja, moja mama se bo preselila k nama."

RAZLIKA

Kakšna je razlika med taščo in vegeto?
Je ni, obe se vsepovsod mešata zraven!

NOVICA

Pri ginekologu: "No, gospa Kovačeva, za vas imamo dobro novico!"
"Gospodična Kovač!" ga je popravila pacientka.
"No, gospodična Kovač, za vas imam slabo novico..."

Vse gobe so užitne, ampak nekatere samo enkrat.

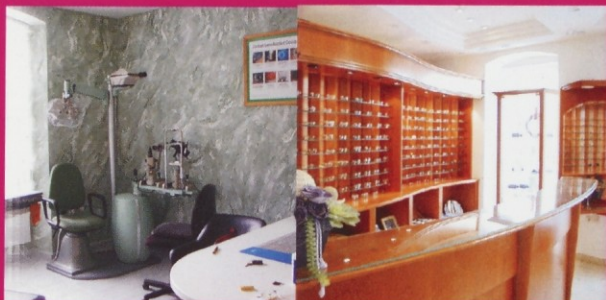

OPTIKA *Glesšič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotniška 5,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 746 24 50

Največja in najkvalitetnejša izbira
okvirjev z ENO do DESETLETNO
GARANCIJO!

KMETIJSKA ZADRUGA ŠENTJUR z.o.o.

Cesta Leona Dobrotniška 3, 3230 ŠENTJUR
Tel: 03 574-33-15, 574-31-86 fax: 03 5743-624

V MESECU OKTOBRU NAJNIŽJE CENE GNOJIL ZA NOVO SEZONO

NKP 15-15-15	2125 sit/kg
KAN (INA)	2240 sit/kg
KAN (Madzarski)	2190 sit/kg

Na količino in plačilo v oktobru dodatni popusti!

Imate težave z nego mošta in vina?
Vaših težav ne bo več, če obiščete
trgovine Kmetijske zadruge Šentjur,
kjer vam bodo usposobljeni trgovci
svetovali pri izbiri enoloških sredstev.

KZ Šentjur z vami v vseh letnih časih

SUPER PONUDBA ZIMSKIH AVTOPLAŠČEV

IZKORISTITE UGODNE CENE IN KUPITE PNEVMATIKE ŽE ZDAJ!!

GAMTX
GUME

kormoran

Sawa

kléber

BFGoodrich

MICHELIN

Cene so z DDV

SMUČAJTE NA ROGLI
ALI KRVAVCU!

MICHELIN VAM OB
NAKUPU ŠTIRIH
ZIMSKIH PNEVMATIK
MICHELIN PODARJA
DAN SNEZNIH
UZITKOV NA ROGLI ALI
KRVAVCU

Delovni čas: 7 - 18 ure sobota 7-12 ure

ŠENTJUR
03 746 1100

ŠMARJE
03 819 0240

20 LET

PROTECT SERVIS
Gaberšek Milan s.p.

▪ Izdelava in predelava zlatega nakita

▪ Poročni prstani

▪ Popravila zlatega in srebrnega nakita

▪ Graviranje

▪ Prodaja vseh vrst ur

Drofenikova 16,
tel.: 03 749 20 30
tel.: 03 579 40 49

V TRŽNO
PRODAJNEM
CENTRU ŠENTJUR

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

Vrtno
Razbo

Celje - skladišče

D-Per

18/2005

5000016363, 10

COBISS

Ul. Franja Malgaja 41, Šentjur / HRUŠEVEC/, tel.: 03/ 749 25 96
DEL. ČAS: ob delovnikih in soboto od 8h do 19h, ob nedeljah zaprto

**UGODNE
CENE!**

- REZANO CVETJE
- LONČNE KRIZANTEME
- CVETLIČNI ARANŽMAJI
- MAČEHE

Od 24. do 31. oktobra nas lahko najdete pred RESEVNO, AKVONIJEV, KEJO in doma v Hruševcu od 8. do 19. ure.

**VULKANIZACIJA
IN ROČNA AVTOPRALNICA**

MULEJ

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, 749 17 12, gsm: 041 630 652

**SUPER
AKCIJA
ZIMSKIH
GUM IN
PLATIŠČ!**

Najugodnejši med najugodnejšimi!

Delovni čas
delovnik 8.00 - 18.00
sobota 8.00 - 13.00

